

Základní věroučné výroky Církve adventistů s.d. a praxe

Náboženství na jednu stranu vyžaduje od lidí plnění nespílitelných úkolů, na druhé straně je velice vynalézavé v jejich „legálním“ porušování. CH. Hitchens

1. Pismo svaté

Nemohu opomenout velikou úctu členů CASD k Bibli samotné, jakoby postavenou na onom sola scriptura (1.), kde to zpočátku může vyznívat velmi svatě, ale v praxi to může vést, a často i vede, k jiným závěrům.

Vztah k výkladu Bible a její praktikování stále stojí na sloupech uchopení farmářů (2.), kteří odmítali jakýkoliv bližší vhléd na jazyk, pozadí, dobu, kulturní podtext doby a hlavně nerozlišovali, co je názor biblického vypravěče a co názor Hospodina. Tak je tomu i podnes. Tím vznikají veliké paradoxy, kdy členové, kteří se více zajímají o bližší vhléd do Písma, naráží na veliké rozdíly ve výkladu, ať už jde o historické nepřesnosti, datace, ale především o ohýbání sdělení biblického vypravěče proto, aby se výsledná aplikace nelišila od sdělení již napsaného a nezměnitelného ve spisech adventistické vůdčí osobnosti E. G. Whiteové.

To se v poslední řadě odráží jak v kázáních, kde se přístup k Písmu a solidní exegeze často nahrazuje moralistickým klišé nebo staromilským skuhráním na dnešní nebezpečný „svět venku“, ale také i v praxi, kdy z vytrhaných veršů bez kontextu vzniká ve sborech podivná „teologie“ blížíící se heretickým prvkům, které mají spíše vydírající charakter na členy.

Ovšem určitě existují i uvnitř CASD obdarovaní teologové, kazatelé, laičtí kazatelé, skupinky sobotní školy, kteří se občas snaží tyto ledy prolomit, žel, vždy sklídí srovnání s již napsaným a daným, kritiku, že se to neslučuje se základním věroučným vyznáním CASD. Jejich kritici a „věrní“ členové mají v tomto nejen jakousi „pravdu“, ale i *vítr v plachtách* (3.) se současným vedením a nasměrováním vyšších složek církve. (4.)

Myšlenky, studie, služebnosti, kázání lidí, kteří přistupují k Písmu nehistorickým pojetím adventismu, vždy vyšumí pod nálepkou liberálů a nad živostí Písma zvítězí většinou pragmatismus a rutinérství.

Veliká naděje v přehodnocení k přístupu k Písmu, která vznikala v adventismu v letech 1980-90 brzy vyprchala, hodně vzdělaných lidí církev opustilo nebo tento boj vzdalo. (5.)

„Přirovnávám evangelium k obrazu a učení církve adventistů k rámu. K tomu, abyste ukázali obraz, nepotřebujete rám, ale dobře zvolený rám jistě upoutá pozornost na obraz a podtrhne jeho krásu. Problém nastává tehdy, když je rám příliš velký a dominantní a zastíňuje obraz.... Našich 27 věroučných bodů je toho příkladem.” (J. David Newman šéfredaktor oficiálního církevního časopisu Ministry, kazatelské oddělení CASD-**1992**)

Zůstává nepatrný počet členů, kteří objevili a objevují krásu Písma, dají si tu *práci* pro svůj duchovní život porovnávat vícero překladů Písma, biblický slovník atd. Chtějí být dospělými křesťany, jak píše ap. Pavel, bez infantilnosti vzpomínání na časy minulé a chtějí se vydat na cestu v pohybu a zrání.

Otázkou zůstává, proč musí vést partyzánský boj v něčem, co má být samozřejmostí křesťanské církve? A proč muset neustále vykrývat útoky ze strany těch, kteří citují (věru adventisticky) uchopení vztahu k Písmu?

-
- (1.) Paradoxně i navzdory fyzice se CASD k tomu, aby spatřila a porozuměla velkému světlu (Písmu), musí nechat vést výkladem *malého světla*, to jsou spisy E.G.Whiteové. (E. G. W. - Veliká propast, COL 260, nebo Letter 127, 1910 {3SM 32.2}).

<http://egwtext.whiteestate.org/publication.php?pubtype=Book&bookCode=3SM&lang=en&pagenumber=32¶graphReferences=1>

Popírá tím ono své tvrzení, že Bible se vykládá pouze Biblií.

- (2.) 35 lidí ve stodole ve Volney. (Adventismus v proměnách času, str. 46 - G. R. Knight - vydal Advent - Orion, 2003).

V učení a tradici církve tak i nadále zůstala pevně zakořeněná snaha baconovsky a za pomoci common sense pochopit Bibli indukční metodou, kdy jedno místo vysvětluje druhé. Z toho pak logicky plynulo úsilí racionálně vysvětlit a nalézt odraz prožívaných dějinných událostí ve *výkladu apokalyptických prorockých knih Daniel a Zjevení*. (B. Jetelina - disertační práce, str. 49)

- (3.) Citace z písně bývalého člena CASD J.Pešiny 😊

- (4.) *“Vyhněte se praktikám zvaní hlavních duchovních mluvčích, kteří nejsou adventisté sedmého dne, aby hovořili na našich církevních shromážděních, na setkání mužů, setkání žen, na ozdravných pobytech a kazatelských setkáních, na akcích mládeže a velkých shromážděních.....hovořím tady o*

žádání těchto lidí, aby prezentovali hlavní duchovní prezentace, když pravděpodobně nemají žádné porozumění tématu Velkého sporu věků.” (předseda Generální konference CASD T. Wilson - Boží církev ostatků, Sacramento, Kalifornie, 2011).

- (5.) V roce 1982 odstoupilo nebo bylo zbaveno kazatelského úřadu 120 kazatelů CASD, protože nemohli podporovat určitá učení a současné jednání organizace. (Raymond Franc – Krize svědomí – nakl. ETHICS, 1994, str. 5).

2. TROJEDINÝ BŮH

Nechybělo mnoho a adventismus mohl mít další ze specifik nauky, a to neuznání učení o Trojici. Nejen výchozí bod - kopírování myšlení církve Chistian Connexion - ovlivnil uvažování průkopníků, ale i samotné vůdčí osobnosti James White, Joseph Bates, Uriah Smith tuto nauku také zdůrazňovaly a věřily jí. (1.) I za tímto názorem byla veliká neznalá touha se jakkoliv lišit od papežského učení. Nabubřelost se blíže podívat na jazyky textů, na církevní dějiny a narcistické pojetí vlastnění Pravdy. To, co měla církev již od roku 381 n.l. uznáno a objeveno, objevoval adventismus bolestivě a s chybnými výroky, které se dnes v periodikách neobjevují. Toto učení zastával i uznávaný učenec adventismu J. N. Andrews. Co je zajímavé, Ellen Whiteová se ve svých viděních k tomuto poměrně důležitému tématu nevyjadřovala, natož aby to uvedla do pořádku. Naopak, ve svých spisech se zhlédla např. i v názorech U. Smitha, a tak její prvotní díla jsou na hranici přijmutí trojjediného Boha. V jejích původních spisech nenalezneme raději slovo *Trojice*. Až teprve po roce 1890, kdy by to opravdu bylo už přes zuby vůči okolnímu křesťanství, postupně slevuje a pomalu přechází na mírnější tón. Obhájci jejich spisů si dali tu práci a přece jenom našli nějaké výrazy, které po tomto roce nasvědčovaly, že tuto možnost připouští a po nějaké době o ní i normálně píše. Není divu. Okolní dobří autoři, od kterých přejímala statě ke knihám (2.), s trojjedinností normálně počítali. A tak adventismus jako v jiných otázkách až dodnes musel čekat na vyjádření a schválení tohoto bodu v učení E. G. W. **Adventismus tedy vsadil na jiná specifika, která z něj udělala církev ostatku**, a na rozdíl od svých soupeřů Svědků Jehovových si “vyrobil” jiné výjimečné učení. (3.)

I přesto, že adventní teologové pokorně přiznávají, že pojem trojjedinnosti Boží je pro naše uchopení velkým tajemstvím, zůstává určitá lidovost ve sborech, a to vysvětlovat vztah Syna, Otce i Ducha

uměle v alegorických kázáních, připodobňujících tuto provázanost k “fungování” rodiny. Uchopením textu bez detailnějšího vidění vznikají neopodstatněné výklady Boha ve třech osobách. (4.) V církvi, kde se od samého vzniku vedly debaty na úrovni rozumu, grafů a “selského” vysvětlování, najednou chybí tabulka, kde by se trojjedinost definovala. **A to je to, co Boha dělá Bohem.**

(1.) James White se v roce 1846 zmínil o Trojici jako o “*starém nebiblickém trinitárním učení*”. Tento názor zastával i v roce 1877 (G. R. Knight – Hledání identity - vydal Advent Orion, 2007, str.85)

(2.) Henry Mervill, Alfred Edisherm, H. L. Hastings a další

(3.) Např.: “Ze všech zvířat na zemi smíte jíst...” aneb O čistém a nečistém ve Starém zákoně, ThDr. Jiří Moskala (Advent 7/1997)

(4.) Výklad textu Gn 1,26 “*učiňme člověka*” jako důkaz Trojice je dogmatizující, neodpovídající starozákonní zvěsti. Množné číslo, jehož přitom užívá, vyjadřuje nejspíše slavnostní formu jedinečnosti Jeho rozhodnutí. Také je ovšem možné, že spolupůsobilo hebrejské označení pro Boha “*elohím*”, které je gramaticky množným číslem. (prof. ThDr. Miloš Bič – Svíce k nohám mým, Evangelická církev metodistická, 1992, str.28)

3. OTEC

Přesto, že ve věroučném vyznání ASD je Bůh Otec nazván jako *věčný*, zůstává tato definice Jeho pojetí v historii adventismu i dnes sporná s praxí.

To, co si mnoho lidí představuje pod pojmem Bůh, díky Bohu neexistuje.

(Karl Rahner)

Samotné učení, které od samého začátku odmítalo a snižovalo cokoli co zavánělo přírodní vědou (1.), má problém ve svém časovém schématu, když umísťuje Boha do svých časových přímek a propočtů. Tím, že se Bůh “musel vměstnat” do výkladů časovosti E.G.White (2.), vznikaly a vznikají paradoxy výkladu.(3.). Ochota připustit, že Bůh je mimo čas (nadčasový) a mimo prostor, není nikterak velká, protože by tak padlo mnoho složitých schémat adventismu.

(1.) „*Příliš mnoho vědeckých výzkumů se stalo prokletím...*“

(E.G.White – *Víra kterou žiji*, str. 321.)

„*Prosím všechny, kteří jsou zapojeni do vědeckých bádání, buď jako studenti, pedagogové, badatelé nebo odborníci, aby dbali této rady.....*“

(kázání "Neobracet se zpět", prezident Generální konference CASD T.Wilson, 2011)

"Skandál evangelikálního myšlení" spočívá v té skutečnosti, že pro jiné své důrazy – aktivismus, misi – toto hnutí zanedbalo přemýšlivou, intelektuální stránku života víry, tedy promýšlení. (Mark Noll)

(2.) O tom, že odmítání Boží nadčasovosti je standardní přístup současné adventistické teologie, svědčí např. WHIDDEN, W., MOON, J.,REEVE, J. W. *The Trinity*, 1. vyd. Hagerstown : Review and Herald Publishing Association, 2002, str. 169.

Jestliže makro-hermeneuticky princip svatyně začneme považovat za klíč k pochopení Božího vykupitelského díla, dostaneme se k tématu velkého sporu věků jako hermeneutickému metanarativu, který nejen, že byl vodítkem celé adventistické teologie v čase jejího vzniku, ale zůstává jím doposud. To však znamená, že adventismus (konkrétně jeho hlavní proud) stojí stále přesvědčen o své jediné absolutní pravdě mimo všechny hlavní křesťanské vykladačské tradice, se všemi důsledky, které to s sebou přináší.

(B.Jetelina CASD mezi modernou a postmodernou –str.115– Česká biblická společnost 2014)

(3.) **Kde se to hodí**, je den počítán jako tisíc let. To je velice blízké učení Svědků Jehovových. Už samotný fakt, jakým klíčem se v CASD některé texty násobí a některé ne, je pro ostatní křesťanskou hermeneutiku záhadou (pozn.autora).

Povšimněme si zde, že adventisté nevěří, že by hříchy lidí byly jednou provždy smyty a zahlazeny Kristovou krví. Hříchy v jejich pojetí stále putují. Nejprve vstupují do nebeské svatyně, kterou znečišťují, poté je vkládá Ježíš na hlavu satanovu a nyní jsou definitivně spáleny až ohnivým kataklyzmatem. Domnívám se, že toto substanciální pojetí hříchu adventistům ve skutečnosti brání uvěřit, že jejich hříchy byly jednou pro vždy zahlazeny křížem. To pak může vskutku vést k pelagiánskému nebo alespoň semipelagiánskému pojetí spásy skrze dodržování sobotního příkazu. (Historie a teologie adventismu - A.Franc, diplomová práce str.112, universita KETM UMB v Banské Bystrici, 2012)

4. DUCH SVATÝ

I přes rozumné uchopení a definování v základní preambuli o Duchu je velikou škodou, že přesto že je tato třetí osoba Božství popsána, jako samorozhodující se, nezbyvá jí mnoho ze svého svobodného rozhodnutí. Do detailu popsané “události poslední doby”, výrazy, jako *jarní, pozdní déšť* (1.) jasně vymezují co se a hlavně jak “musí” dít. Je pak velikou škodou, že se působení Ducha Božího v mnoha případech scvrkává do plánovaných výzev(2.), které povětšinou vyjadřují projevy Ducha pouze jako evangelizační zanícení(3.), jednotu bez otázek(4.) a sdílení té “jedinné” pravdy.

*„A právě nyní, když jsem vám poslala varovné a káravé svědectví, mnozí z vás prohlašují, že je to **pouze názor sestry Whiteové. Tím jste urazili Ducha Božího.** Vězte, že sám Pán se zjevuje skrze Ducha prorockví.“* {5T 64.3}

-
- (1.) Whiteová G. E., Velké drama věků, Advent-Orion, Praha, 1995
- (2.) <https://www.youtube.com/watch?v=7s6WTM3Y34o>
- (3.) *“Máme příkazy. Bůh čeká, aby vylil svého Ducha na Jeho ostatek lidí, aby jim umožnil dokončit práci kázání poselství tří andělů.”* Celosvětová výzva 777 CASD 2011
- (4.) *“Vyhledávejte UVNITŘ církve adventistů sedmého dne takové pastory, evangelisty, biblické učence a vedoucí různých oddělení, kteří jsou pokorní a kteří mohou opatřit evangelijní způsoby a programy, které jsou postaveny na solidních biblických zásadách a na tématu Velkého sporu! “*
*“Nenechte se zvíkat kdejakým vrtochem „nové“ teologie nebo složitými časovými schémata, která vzbuzují zdání pečlivého výkladu nezvyklých nebo nevyjasněných pojetí, která mají pramálo co činit s celkovou věroukou a misíí. **Historickou věroukou adventistů sedmého dne se nedá pohnout.**”*
z kázání předsedy CASD T.Wilsona 2010 Atlanta

6. STVOŘENÍ

- Zatímco jiné církve vědí z teologie, že pod prvními verši knihy Genesis se skrývá:
- ohromná, barvitá zpráva
 - že Hospodin je jediný Bůh
 - čím se v činu liší od ostatních bohů v pohanských představách
 - příběhy prvních kapitol se dějí dodnes a mohou do nich vstupovat
 - pravdivost příběhu je vnitřní
 - **vědí z teologie a přiznávají**, že se jedná o polemiku autora s mýtem

.....adventismus se soustřeďuje na 24 hodinový cyklus 🙄 .

Řadí se tak mezi nejhorlivější stoupence (1.) a zastánce fundamentalistického přístupu k textu. Tím zcela ignoruje původní vypravěčský záměr, který neměl vůbec za cíl dělat reportáž historických souvislostí. **Musí.** Již předem daný popis stvoření ve spisech E.G.Whiteové a definice učení od průkopníků nedovolují jakékoliv bližší ohledání textu, natož reflektování vědy (2.)

Vzniká tak v praxi církve paradox. Ti vzdělaní v církvi CASD, *kteří vědí*, se musí naučit proplouvat nebo povětšinou **mlčet** v napětí mezi citáty ”prorokyně” a současným poznáním. Myšlení členů, směr církve, tak

určují paradoxně nevzdělaní lidé v periodikách a v diskuzích na církevních stránkách (3.), zatímco vedení církve v Čechách, na Moravě a na Slovensku mlčí. A, žel Bohu, ví proč (4.) Je si vědomo, že ortodoxním zastáncům *doslovistického* výkladu textu vykrývají záda spisy E. G. W., ale i současné vedení a nasměrování církve. (5.)

Určitý nádech v 80. - 90. letech v uvažování církve ve vztahu k vědě (6.) byl zdárně potlačen, a protože i dnes se objevují uvažující členové, církev věnuje nemalé usilí a finance na udržení neotřesitelného učení. (7.)

(1.) Tvrzení, že země je stará pouze tisíce let, které zastávají kreacionisté, má své počátky u adventistických průkopníků, jmenovitě u Ellen Whiteové. Více viz NOLL, M. A., *The Scandall of the Evangelical Mind*, s. 13. (B.Jetelina-diplomová práce Adventisté s. d. mezi modernou a postmodernou - str.53)

(2.) Jedna z mnoha ukázek, jak lze „**vybruslit**“ z míst, kde je E .G. White v rozporu s vědou: „*Během jednoho setkání, kterého se Bates zúčastnil, byla Ellen Whiteová ve vytržení ducha, ve kterém hovořila o některých planetách. Řekla: ‚Vidím čtyři měsíce.‘ Bates, který měl znalosti z astronomie, poznal, že se jedná o popis Jupitera. Následně hovořila o dalších oblastech vesmíru a popisovala překrásné pásy a prstence. Pak řekla: ‚Vidím sedm měsíců.‘*

Na což Bates reagoval slovy: ‚To je Saturn.‘ Potom následoval popis Uranu se šesti měsíci. To byl pro Batese dostačující důkaz toho, že k ní opravdu ve viděních hovoří Bůh.

Thompson nás následně upozorňuje na skutečnost, že počet měsíců, který Ellen Whiteová udala, odpovídal tehdejší znalostem. My ale dnes už víme, že tyto planety mají mnohem více měsíců, než kolik jich popsala — jejich počet rostl úměrně s tím, jak se zvyšovaly schopnosti teleskopů. “

G. Bradford: *Proroci jsou lidé*, str.6 5- 66, vydal ADVENT-ORION, 2007

(3.) Viz zablokované diskuze na oficiálních stránkách CASD nebo blog M. Pavlíka - je na pováženou, jak dokáže pár ortodoxních ”strážců pravdy” určovat krok, zatímco **70 čtenářů denně mlčí, včetně těch, kteří vědí.....**

(4.) Poznámka autora: “Ryby si nevypustí samy rybník”

(5.) „*Nedovol někomu, že budeš věřit, že toto je zastaralá, nevzdělaná a neinteligentní víra, víra v doslovný šestidenní stvořitelství týden se sobotou jako každotýdenním památkem Boží stvořitelské moci je víceméně hlavní částí závěrečných charakteristik Boží církve ostatku*“ T. Wilson, Boží církev ostatku finišuje, 2011, Kalifornie

(6.) „*Jako adventisté velmi prosazujeme vědeckou medicínu (to znamená, že naše nemocnice a personál budou odborně kvalifikováni pro poskytování zdravotní péče). Pak je ale velmi obtížné říct: ‚Bereme vážně jen ty vědy, které nám pomáhají v medicíně (jako je biochemie nebo neurofyzilogie), ale ignorujeme jiné vědy (jako je geologie a paleontologie), protože nepodporují naše přesvědčení. Logicky je možné (i když kulturně obtížné) odmítnout vědu jako celek, ale pokud je jeden typ vědy teologicky legitimní, tak celý vědecký výzkum je v principu legitimní. Nikdo nemůže vybírat a volit mezi vědami. “*

Adventistický teolog Fritz Guy: “GUY, F. Negotiating the Creation-Evolution War”, *Spectrum*, 1988, roč. 20

(7.) Viz neustále zdůrazňované a uměle našroubované dodatky o 7-denním stvoření na biblické verše v úkolech sobotní školy.

Nebo církví placený velkoprojekt na ztvárnění naivního filmu "The Creation: The Earth is a Witness" režiséra (adventisty) Henryho Stobera, který jde “povinně” a nadabován do všech sborů - i v ČR.

7. PŘIROZENOST ČLOVĚKA

Už jen základní uchopení prvních kapitol bible a způsob vyjádření veršů, že *člověk byl stvořen k obrazu Božímu*, zavedl v učení, ve výkladu a praktikování přepodivný tlak na členy.

Pojmy jako:

- teologie poslední generace (1.)
- ti, kteří zachovávají Boží přikázání
- dokonalost (dnes se opatrněji používá termín posvěcení)
- urychlení nebo opoždění druhého příchodu

vznikaly už od průkopníků a byly dotaženy M. L. Andreasenem (2.) do absurdní podoby. A to ve výkladu postaveném (jak jinak) i na spisech E. G. W. (3.) V zjednodušené formě, pokud je přirozenost člověka hříšná, dochází k tomu, že postupným klesáním krok za krokem, skutek za skutkem sestupuje k hříchu. Pokud tento proces obrátíme a člověk krok za krokem, skutek za skutkem "začne něco ze sebou dělat", lze dojít postupným dodržováním desatera k dokonalosti (zapečetění), posvěcení. Tak vzniklo učení v adventismu jednak o poslední generaci, ale také o se to stalo živnou půdou pro tvrzení o vyjimečnosti ostatku. Vždyť která jiná církev ve svém dodržování těchto bodů to členům "umožňuje"? Odpověď (často přímo v úkolcích sobotní školy): "no přece žádná, jenom ta naše". (4.)

Nutno čestně přiznat, že v CASD v Čechách je pár teologů a kazatelů, kteří nesouhlasí ani neučí Andreasenovu "hypotézu", žel, musí našlapovat jako slon v porcelánu, protože v povědomí sborů a periodikách je toto učení stále zakořeněno a současným vedením i živeno.

(1.) "Jedním z charakteristických znaků Božího lidu posledních dnů je skutečnost, že členové Jeho církve přijímají a věří všem deseti Božím přikázáním, včetně čtvrtého, které nás napomíná, abychom pamatovali na Sobotu Páně. Zachovávání Soboty je nejen znamením Jeho stvořitelské moci na počátku, ale je také **hlavním znamením Božího lidu posledních dnů** ..." Kázání předsedy Generální konference Církve adventistů sedmého dne Teda Wilsona 3.7.2010, Atlanta, USA

(2.) M. L. Andreasen - adventistický tajemník školy a profesor, který mimo jiné dotáhnul eschatologii CASD do útočného stylu chápání - viz např. G. R. Knight - Hledání identity, str. 111., vydal ADVENT ORION, 2007

(3.) „Adventisté sedmého dne jsou vyvoleni Bohem jako **zvláštní lid**, oddělený od světa. Učinil je svými představiteli a povolal je, aby se stali Jeho vyslanci v posledním díle spasení.“ E. G. W., Svědectví č. 7., str. 138

(4.) Ukázka nešťastně manipulativních otázek v periodikách sobotní školy:

- Přemýšlej o důvodech, které máme jako adventisté sedmého dne pro naši víru. Jaké to jsou důvody? Proč bychom **nikdy neměli pochybovat** při jejich prožívání a sdílení se s ostatními?
- Jaká je naše role v předávání biblického poselství, aby ho ostatní mohli poznat? Kde naše odpovědnost začíná a kde končí?
- Jak by se tvůj život lišil, kdyby ses Božímu zákonu **nepodřídil**?

Biblické úkoly, periodikum sobotní školy, 1/2015 – Přísloví

8. VELKÝ SPOR

Učení, že celé lidstvo je vtaženo do velkého sporu mezi Kristem a satanem, má už od svého vzniku velké trhliny. (1.) Jednak Starý zákon je poněkud zdrženlivější k barvitému popisu satana v jeho vlivu minulém, přítomném i budoucím. Starý Izrael to ani tak neřešil. (2.) Zatímco spisy E. G. Whiteové, které toto téma dotáhly do absurdna, se popisem Lucifera (3.), satana a sporu jenom hemží. (4.) Opět vše pochází z "gruntu", výkladu prvních kapitol bible, které mají úplně jiné rozměry a dopad, než jak je v učení CASD popisováno.

Skrze toto dogma adventismus pohlíží na svůj **zúžený** výklad dějin, učení jiných církví a jasně definovaný životní styl.

(1.) - V tématu velkého sporu E. G. W. není Ježíš vykreslován jako věčný a Otcí rovný (= Bůh) - to by si ho všichni andělé pamatovali a věděli, že vždy byl Bohem, a ne že ho Bůh povýšil, že mu svěřil vládu, protože byla i Jeho přece vždy. - Tomáš Plechatý

- Na základě autority E. G. W. adventismus učí, že Bůh musí satanovi dovolit uvalit utrpení, těžkosti a smrt, aby přesvědčil lidi a další světy o tom, co je zlé. Tak vzniká ve sborech mnoho duchovních schizofreniků, protože členové se neumějí vyrovnat s pocitem "pokusných králíků".

- Pokud byl satan skutečně tak mocný a Eva podléhala pouze své *stvořené chuti*, tak by si to měl správně Pán Bůh vyřešit pouze se satanem, atd., atd.

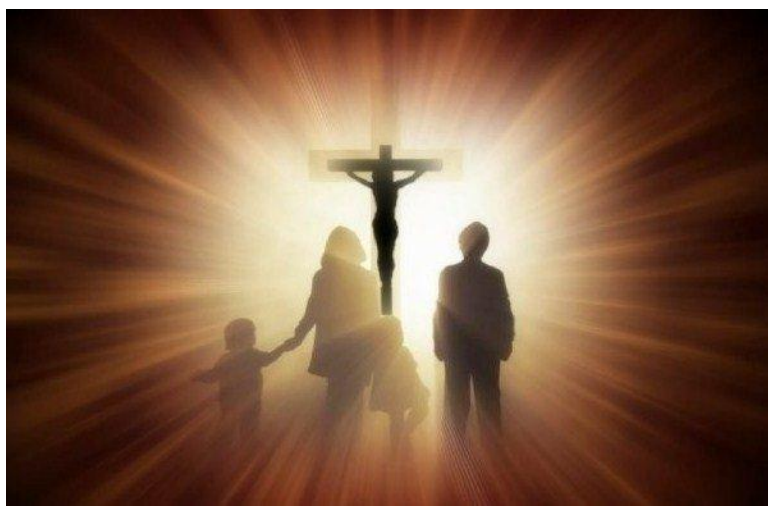
(2.) SZ chápe převážně úlohu člověka jako svobodného a zodpovědného za své jednání, nikoliv jako tvora zmítaného v nějakém sporu. Příběhy ukazují člověka jako samo o sobě zloplodného a ke zlu vynalézavého - *“Kde není díra, nemůže být myš”* - Talmud

(3.) *„Lucifer si zprvu neuvědomoval skutečný ráz svých pocitů, bál se zatím vyslovit výplody a představy své mysli, přesto se jich nevzdal.“* E. G. W., Drama věků 1., str. 16, vydáno 1969

Opět ukázka ortodoxního výkladu, kdy se znají dokonce pocity aktérů a velikého zúžení výpovědní hodnoty příběhu. Bible sama o sobě Lucifera se satanem neztotožňuje. Slovo Lucifer je zde posměšným, resp. ironickým titulem babylonského krále, a je zřejmě biblickou reakcí na vztah Babylóňanů k astrologii (Iz 14,12). Až sekundárně podobnost textu s L 10,18 a Zj 9,1, srv. 12,9, vedla k užití tohoto titulu pro satana a potažmo andělskou vzpouru. Nicméně skutečnost uvedená ve Zj 22,16 ukazuje na to, že tento titul patří Pánu Ježíši Kristu. Wheaton, D. W., Nový biblický slovník, s. 561

(4.) Pokud si zadáte na oficiálních stránkách CASD, které zpřístupňují dílo E. G. W. v angličtině, <https://egw writings.org/>, do vyhledávací slovo "satan", objeví se Vám cca 22 000 citátů od autorky. Je to až **chorobný úkaz**, jaký prostor tomuto tématu věnuje.

9. KRISTŮV ŽIVOT, SMRT A ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

Přesto, že v preambuli vyznání CASD je použita formulace *"jediným smiřujícím prostředkem zůstává"*, dále v článku je (samozřejmě) ihned dodáno, že *"smíření na kříži obhájí spravedlnost Božího zákona"*. (1.) Nejen v tomto vyznání, ale i v periodikách, je opět vidět, jak se adventismus v základní větě kříže **"dokonáno jest"** (2.) točí jak vítr v bedně. Není divu. Vybruslit z textů Galatským, Římanům atd. dá opravdu práci, a tak se na Kristovu smrt nanáší další zbytečné náboženské požadavky, prodlužují se termíny vykoupení (3.) a roztrhnutá chrámová opona se opět do půlky zpátky sešívá.

A je to velká škoda. (4.)

(1.) *Stalo se zajisté složení onoho předešlého přikázání, protože bylo mdlé a neužitečné. Nebo ničeho k dokonalosti nepřivedl zákon, ale na místo jeho uvedena lepší naděje, skrze niž přibližujeme se k Bohu. « (Žid. 7, 18. 19.).*

Už tato místa by měla adventisty vyvést z jejich bludů. Ale nikoli. Oni dělí zákon a libovolně určují, které partie jeho jsou těmito místy míněny. Ovšem v tom usnadnilo jim rozdělování zákona i od jiných; i v církvi kdysi obecně takový názor byl šířen, že prý zákon dělí se na obřadní a mravní, onen že byl smrtí Kristovou zrušen, tento pak zůstává jako další závazek.

Zapomínají, že smrtí Kristovou začíná něco jiného: Působení zákona života Kristova.

Alois Adlof, Falešný peníz: Adventisté a jejich učení ve světle Pisma, KSM, Praha 1929 *

(2.) Samotný obrat **dokonáno jest** je tvořen perfektem slovesa τελειω ve třetí osobě singuláru: τετελεσται. Toto sloveso nalézáme v Bibli celkem 28 krát, a vztahuje se zde **k ukončenému ději**, což v tomto případě ještě zesiluje jeho perfektní tvar. **

(3.) **Ještě není dokonáno.** Předchozí body ovšem zdaleka nejsou hlavní odlišností adventistické soteriologie ***. Zatímco ortodoxní křesťané věří, že dílo spásy bylo dokonáno smrtí na kříži, pro Ellen Whiteovou a adventisty je kříž teprve začátkem spásy: „Svou smrtí dílo započal a vystoupil po svém vzkříšení na nebesa, aby je dokonal“. To podstatné mělo teprve nastat v roce 1844 v nebeské Svatyni svatých, kam toho roku Kristus konečně vstoupil, aby hříchem poskvrněnou nebeskou svatyni svojí krví očistil.....Kříž a vzkříšení je zde proto, aby křesťané důvěřovali, stejně jako Kristus na kříži, Bohu, ale odpuštění jejich hříchů je zde až naději budoucnosti.

Aleš Franc, Historie a teologie adventismu, diplomová práce, str. 56, Banská Bystrica 2012

(4.) *Je možné říci, že dnešní CASD, dítě onoho velkého probuzení a velkého zklamání po něm, nezapře geny a výchovu svých předků - v dobrém i ve zlém. Nicméně ani církev, která se dnes považuje za výlučnou strážkyni Boží pravdy, nemůže vstoupit p druhé do téže řeky.*

Chce-li být pro dnešní svět nadějí, bude muset najít odvahu k sebereflexi, otevřít se, překročit svůj stín a zbavit se některých rodových zatížení.“

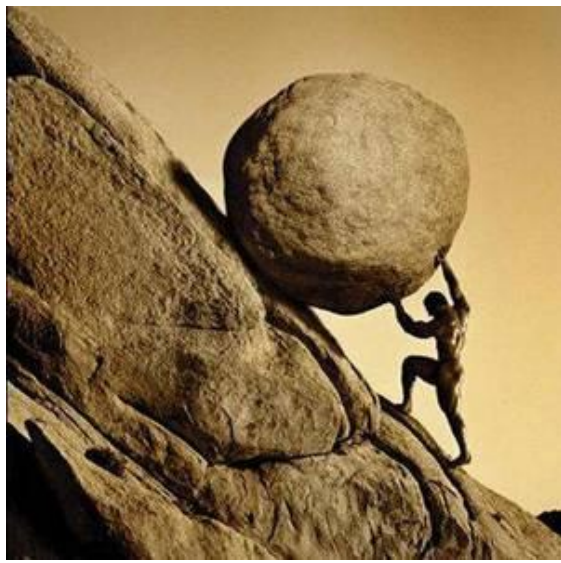
Adam Fišer, časopis DINGIR 4/2006 *. str. 131

* (pozn. autora) co se pohnulo za ty roky (1929 až 2006)?

** perfektem je slovesný čas vyjadřující v minulosti skončený děj zasahující svými výsledky do přítomnosti

*** soteriologie = část křesťanské dogmatiky pojednávající o vykupitelském poslání Krista

10. ZKUŠENOST SPASENÍ

K této preambuli by se dalo říci amen až do chvíle, kdy se opět dočtete: *“že Duch do našeho srdce vpisuje Boží zákon...”* (1.) Opět nechápu, co to má společného se zkušeností spasení a nepotkal jsem člověka, který bez adventistické školy došel pouze pod vlivem Ducha k tomu, že: *Já jsem tě vyvedl ze země egyptské...ano otrok tvůj...nebo od západu do západu.....* (2.)

Jistota spasení z milosti, tolikrát skloňovaná v učení CASD, je velikou nejistotou, proto se tomuto tématu věnuje nemalý prostor např. v periodikách sobotní školy. Neustále se na toto téma mezi členy šermuje v diskuzích. (3.)

Aby ne. Některým pomalu dochází, že spasení je zdarma a nezasloužené, ale stále jsou v CASD “strážci”, kteří upozorňují na již dané a neměnné učení, že je to průkopníky napsáno jinak. A, **žel Bohu**, “mají pravdu”.

"Máma vždycky říkala, že zázraky se dějí každý den. Někdo tomu nevěří, přesto je to tak!"

Forrest Gump

(1.) *My jsme lid, který zachovává Boží přikázání... všechny možné fáze kacířství byly představovány, jen aby zatemnily naši mysl ve vztahu k učení Slova....* E.G.W.ve Vybraných poselstvích, sv. 1, str. 207 a 208

(2.) *Přinášením svých těl vyjadřujeme podrobení se Duchu Ježíše, který pak skrze nás činí "dobré skutky, které nám Bůh připravil" (Ef 2,8-10). Toto podrobení našich těl Duchu Svatému je něco jiného, než přijetí schopnosti zachovávat zákon.. Legalisté obecně ve skutečnosti nikdy nedokáží konzistentně zachovávat ani to, co si sami odsouhlasili. Všichni tak spadají pod odsouzení Nového zákona, který říká „nejsme děti otrokyně, ale ženy svobodné“.* (Ga 4, 3)

R. K. McGregor Wright, PhD má doktorát z oboru historické teologie. V současné době píše a učí na Aquila and Priscilla Study Center.

(3.) <http://mpavlik.casd.cz/2014/02/21/milost-je-nakazлива-luk-191-10/comment-page-1/#comment-57219>

11. RŮST V KRISTU

Bod učení, který mají i jiné církve, je nadmíru logický. Pokud se setkávám s Kristem, musí se to na mně někde odrazit, zrcadlit. Problém nastává ve výkladu a představách členů, vůdců, jak se to projevuje.

A tak se často objevují “skryté mety” definic, jak je v 11. bodu věroučného vyznání CASD. Používají se slova, jako:

zlo se nás pokouší stále ovládat

trvalé odevzdání (1.)

misijní úkol

A potom se často církev (popřípadě sobotní škola) namísto sdílení stává místem poučování (2.), lidé jsou poměřováni skrze citáty “prorokyně” a misijní výkony.

Jestliže se přihlašujeme k víře Abarahamově, pak si v síle tohoto příběhu dobře uvědomme, že víra není jakási “přesvědčení”, soubor náboženských tvrzení, o kterých si myslíte, že jsou pravdivá. Víra je cesta - cesta, která prochází i temnotami a vede často až na samou hranu.

T.Halík - Oslovit Zachea, str. 181 (kázání únor 1997)

(1.) Církevní řád CASD vydán 2010, strana 148.

(2.) „Cílem kázání je zprostředkovat setkání s Bohem, není to poučování a moralizování.“ školení laických kazatelů 1998 B.Hrabčuk (bývalý člen a kazatel CASD).

(3.) Svědčí o tom např. ukázka ze studia “sobotních **úkolů**”- Růst v Kristu 4/2012

Jak se zapojuješ do plnění poslání církve? V čem bys mohl být aktivnější? Proč je pro tvůj duchovní růst důležité, aby ses účastnil poslání církve? -str. 56.

Jaký vliv má porušování Božího zákona ve tvém životě? Co ti tvoje odpověď prozrazuje o důležitosti zákona? - str. 70.

Západ slunce: 16:02 str. 94.

12. CÍRKEV

Často kritizované heslo katolické církve, že *mimo církev není spása*, postihuje adventismus v učení více než zdrávo. Zatímco katolická církev se od tohoto oprostila a hodně reformovala (1.), v praxi CASD to nadále trvale zůstává. (2.)

Členové CASD často musí vynaložit veliké úsilí, pokud si chtějí zachovat skupinku, společenství obyčejného sdílení víry. Často je to za cenu nálepek, že brzdí druhý příchod, že jsou nejednotní, nebo že je satan ponouká, když kritizují vyšší církevní složky. (3.)

Mám totiž za to, že dar vzájemných bratrských vztahů, který je nám zpřístupněn smírcí obětí Pána Ježíše Krista, jsme ještě zdaleka nedocenili. Spokojujeme se s příliš povrchním mechanismem. Brouzdáme celá léta na mělčinách pro neplavce a říkáme tomu křesťanský život.

Jiří Hurta- Hledejte krále, str. 161 (vydala Evangelická církev metodistická 1991)

(1.) „*Katolická církev neodmítá nic, co je v těchto náboženstvích pravdivé a svaté. S upřímnou vážností se dívá na jejich způsoby chování a života, pravidla a nauky. Ačkoli se v mnohém rozcházejí s tím, co ona věří a k věření předkládá, přece jsou nezřídka odrazem Pravdy, která osvěcuje všechny lidi.*“

Druhý vatikánský koncil 1965

Například vůči textu koncilního dokumentu *Gaudium et Spes* by jen velmi obtížně argumentačně obstálo tvrzení, že katolická církev sleduje svoje vlastní cíle „bez ohledu na prospěch vlád či národů“. Viz Ellen G. WHITEOVÁ, *Velké drama věků*, s. 376. (B. Jetelina)

(2.) Ta (náboženská praxe) je zejména poznamenána přesvědčením, že jako jediní na světě znají absolutní pravdu o Bohu a o tom, jaká je jeho vůle pro lidi. Dále pak pevně věří, že ti adventisté, kteří nepřijali přístupy a učení historického adventismu, celým svým životem vykazují znaky odpadnutí. Druhým důsledkem (logicky) je pak výrazný mučednický syndrom vedoucí k hluboké nedůvěře k oficiální Církvi adventistů sedmého dne a také ke krajně nepřátelským postojům vůči evangelikálním adventistům a jiným křesťanům. Historičtí adventisté tak sice v církvi adventistů zůstávají, ale vytváří k ní paralelní, nezávislé struktury – školy, zdravotní instituce a vydavatelství, které propagují extremistické a morálně přepjaté postoje v otázkách životního stylu a poslušnosti. Dále pak nesouhlasí s jakýmkoliv dialogem mezi adventisty a jinými denominacemi. Veškeré takové pokusy označují za zradu, odpadnutí a zaprodání se Babylonu. Jejich odpor ke katolicismu je až patologický. Nutně pak podléhají i nejrůznějším teoriím o „jezuitském spiknutí“ všeho „odpadlého křesťanství“ proti poslednímu zbytku věrného Božího lidu, za který ovšem považují sami sebe.

(B.Jetelina –diplomová práce ASD mezi modernou a postmodernou str.139-140.)

(3.) *Ted N. C. Wilson, předseda Generální konference, při kázání zdůraznil, že se satan snaží využít všechny prostředky, které má k dispozici, aby se pokusil zničit církev adventistů a ochromil její poslání zvěstovat brzký Ježíšův příchod.*

„Ačkoliv rozsáhlé pronásledování určitě přijde, v současnosti se satan pokouší oslabit církev zevnitř pomocí rozkolů, nesouladu a přizpůsobení se světu,“ řekl Wilson.

(Advent 10/2014 str.28)

Pozn.autora: Divím se redaktorům, že jim nebyla hanba článek vytisknout.

13. OSTATEK A JEHO POSLÁNÍ

Znakem většiny sekt je důraz na jejich absolutní "pravdu" nebo jejich výjimečnost. A proto není divu, že se, podobně jako u některých církví nebo hnutí, setkáváme s výrazy jako *věrný otrok* nebo *svatí posledních dnů*, tak ani adventismus v tomto nestojí v pozadí. Označení sama sebe za *ostatek* a učení ohledně tohoto bodu opět vede k sebestředné exkluzivitě. (1.)

Pokud si vymyslíte složitou hru, kde jste pravidla vymysleli a určujete jenom vy, je dopředu znám vítěz. Hra spočívá v tom, že se neustále hráčům = členům předkládají otázky v periodikách: "Kdo jiný než my učí "trojandělské poselství?" (2.)

"Kdo jiný než my má graf roku 1844?" ...odpověď je jasná. (3.)

Přesto, že se snaží někteří v českých podmínkách tento bod učení zjemňovat a omlouvat (tzn. dovolovat, že budou spaseni i jiní lidé než příslušníci církve), nadále zůstává tento bod učení neměnným a do očí bijícím.

(1.) *Z nebe je nám dán mandát....naplňujeme kvalifikace Boží církve ostatku, která bude finišovat s maximálním nasazením.*

T. Wilson, předseda CASD, 2011, Kalifornie

(2.) Tím je učení o ostatku provázáno s učením o prorockém daru Ellen Whiteové. Svým způsobem se také jedná o definici kruhem – prorocký dar potvrzuje pravost církve, která je pravá proto, že se v ní tento dar vyskytuje.
(B.Jetelina – diplomová práce ASD mezi modernou a postmodernou, str. 71.)

(3.) Církevní řád CASD, str. 149, Praha 2011

14. JEDNOTA KRISTOVA TĚLA

Jednota v různosti. Staré heslo Jednoty bratrské naznačuje mnohé. To, co si pod pojmem *jednota* představují představitelé církve CASD, je pouze uniformita bez otázek a slepá poslušnost. (1.)

Je hezké napsat do věroučné preambule, že: *nás nesmí dělit rasové, kulturní rozdíly mezi urozenými a nízkými....rozdíl mezi mužem a ženou* (2.), přesto:

- pokud se roky volá po změně témat v periodikách sobotní školy, tak následuje vždy vymlouvavá odpověď, že to je určeno pro "jinou kulturu".

- k rasové otázce bych přes tisíce vidění rád četl i nějaké jasné, které se v době E.G.W. kriticky vyjadřuje k otrokářskému jednání prvních adventistů a zastává se jejich černého služebnictva. (3.)

- je opravdu zajímavé, jak směr, teologické uvažování, prostředky v církvi určují majetní podnikatelé, kteří si nezávisle na vedení ČS CASD a za jejich zády platí přednáškové sály, svou hosty k obrazu svému, kteří slouží coby "utvrzovači věčných pravd". Jejich propojenost a desátky, přísun finančních prostředků z GK, je určující, a tak není divu, že jsou propojeni s nejvyššími složkami CASD GK. (4.) Opět se ukazuje, že není pravda, že rozhodující jednotkou v církvi je člen.

- to, že žena dodnes nemá v CASD stejné postavení a možnost služby v obdarování jako muž. je opět jen ukázkou toho, že to jsou právě kulturní a mocenské struktury, které určují nauku místo toho, aby byly brány v potaz texty prvních kapitol bible. (5.)

(1.) Na výročním zasedání výboru Generální konference vyzval shromážděné vedoucí, **aby se spolu s ním oddali Bohu a zaujali jednotný postoj v otázce jedinečných biblických věroučných bodů církve adventistů.**

T. Wilson, předseda CASD, Advent 10/2014 str. 28.

(2.) Církevní řád str. 149, 2011

(3.) ... přece jenom jsem něco našel - smysluplnost posuďte sami:

*Viděla jsem, že **otrokář** se bude muset zodpovídat za duši svého **otroka**, jehož udržoval v nevědomosti. Hříchy těchto **otroků** budou vyhledávány na jejich pánech. **Bůh nemůže vzít do nebe otroka, úmyslně drženého v nevědomosti, který neví nic o Bohu, ani o Bibli, bojí se jedině biče svého pána a zaujímá mnohdy nižší postavení než zvíře. Učiní však pro něj to nejlepší, co může soucitný Bůh učinit: nechá jej zaniknout, jako by ho nikdy nebylo; jeho pán však bude muset vytrpět sedm posledních ran a pak při druhém zmrtvýchvstání bude probuzen, aby vytrpěl druhou, nejhroznější smrt.***

E.G.W., Rané spisy, kap. Hříchy Babylona. 276/1 <https://egwwritings.org/>

Pro představu doby - životopisný film: <http://www.csfd.cz/film/304544-12-let-v-retezech/zajimavosti/?type=film>

(4.) Viz aktivity v CASD V Českém Těšíně, prapodivný oběžník starším všech sborů o přednáškách tajemníka divize G. Maurera, nebo tajně plánovaná návštěva předsedy CASD T. Wilsona na IŽS, kde se opět ukazuje, "kdo tahá za nitky" a bezmocnost v tichém přehlížení vůdčích složek CASD ČS a MSS.

(5.) Opět na Generální konferenci CASD roku 1990 tato otázka shozena ze stolu a tak to jde od konference ke konferenci. Jako odůvodnění zamítnutí se paradoxně používají **spisy ženy** E. Whiteové: *Je povinností ženy, aby ustoupila ve svých přáních a ve své vůli svému muži. Oba mají ustoupit, ale Boží Slovo dává přednost úsudku mužově. A neubere na důstojnosti ženy, když ustoupí tomu, koho si vyvolila, aby byl jejím rádcem a ochráncem.* ^{1T 308} *Manžel má udržovat své postavení v rodině mírně, ale se vši rozhodností. (Svědectví pro církev 1, str. 307- 308).*

15. KŘEST

Křest samotný je ve věroučných bodech definován hezky. Nicméně v praxi je zatížen některými specifickými podmínkami.

Už jen přezíravě povyšování např. oproti jiným církvím ve způsobu křtu, a to ponořením, vede opět k pocitům výlučnosti. Přesto, že adventismus učí, že je to akt symbolický, opět zůstává na doslovném uchopení veršů bible stylem common sense a lpí na ponoření celého těla. (1.)

Dále pak zatíženost ve smyslu křestních slibů, které nemají s evangeliem nic společného (2.) a naopak opět ukazují to, jak specifická zátěž je kladena na členy. Nutno podotknout, že alespoň v Českém sdružení byla na základě mnoha podnětů na konferenci podána žádost o “zjemnění” některých křestních bodů. (3.) Nicméně vyššími složkami byla vždy bezdůvodně shozena ze stolu bez udání důvodu. (4.) Vzniká tak paradox, kdy někteří kazatelé CASD při křtu používají “light” verzi věroučných otázek, aby se tak zamaskovaly sliby do očí bijící, nebo jsou skutečně kazatelé, kteří křest podmiňují pouze základním vyznáním (5.) a i tak vyučují, ale členové pak silně procitnou ve společenství, které na ně klade závazek původního oficiálního slibu.

Mezi rozumnými členy se stále vedou debaty o odloučení křestního slibu a podmiňovací formě přijetí do církve. Nicméně jsou to jen výkřiky do tmy.

V CASD, kde je, žel, na prvním místě před bohoslužbou a rezonancí na ni misie, se stává často počet křtů pouze otázkou náboženského závodění. (6.) Nemluvě o tom, že není tajností, že v některých zemích je počet nových křtů a tudíž členství navyšován “evangeliem prosperity”, lepší sociální zajištěností (školy, úbory, pastelky, jídlo). Často se statistiky uměle navyšují i tím, že v rozvojových zemích se lidé nechávají s každým novým misijním tažením křtít znovu. (7.)

Nutno podotknout, že se stále bavíme o oficiálním učení a nikterak bych nechtěl soudit osobní prožívání jednotlivých členů. (8.)

(1.) *V zásadě existují jen dva způsoby křtu: biblický a ty ostatní. Řecké sloveso pro „křtít“ (baptidzein) znamená „ponořit do vody“. Takto byl pokřtěn i Ježíš od Jana Křtitele, a tím nám dal **jasný příklad**, jak to máme dělat.*

ThDr. Jiří Moskala-Brána nového života- 2004

Pozn. autora: Fundamentalistické lpění na doslovnosti křtu **ponořením** vytváří pradox pro lidi, kteří např. pro nemoc nemohou toto podstoupit a jsou přijati pouze podáním ruky.

(2.) *Věříte, že dar prorockví je jedním z charakteristických znaků církve ostatku? – Křestní slib CASD, bod 8.*

.... Budete se vyhýbat užívání všeho, co je škodlivé, zdržovat se nečistých pokrmů, užívání, výroby a prodeje alkoholických nápojů a tabáku v jakékoliv formě.... – Křestní slib CASD, bod. 10

Věříte, že Církev adventistů s. d. je podle biblického prorockví církví ostatku..... - Křestní slib CASD, bod 13.

Církevní řád str. 39 - 40, doporučuji celý přečíst

(3.) Doplnění bodů z konference ČS 2011

V souladu s rozhodnutím VČS 2011 došlo k jednání ohledně přesnější formulace podnětu sboru Trutnov pod názvem „Křestní slib“. Předmětem hlasování bylo, zda podnět bude předán na konferenci ČSU k projednání.

Bylo navrženo, aby otázka zdravého životního stylu nebyla podmínkou členství v církvi a součástí křestního slibu, ale byla ponechána především na osobním rozhodnutí jednotlivce. Otázku zdravého životního stylu tedy definovat spíše jako rozumné rozhodnutí církve nad rámec Bible.

Pozn. autora – odsouhlaseno konferencí ČS i výborem ČS - postoupeno vyšším složkám a jako vždy odpověď:

(4.) **VČSU neodsouhlasil tento návrh.**

Bez jediného vysvětlujícího zdůvodnění. Opět ukázka pohrdání zastupiteli sborů a jednotlivými členy na konferencích a důkaz toho, že takto nepatrná věc je nehnutelná, natož body mnohem důležitější...

(5.) pozn. autora: Samozřejmě bez těchto náboženských „taxisových příkopů“ mají větší počet křtů.

(6.) „Každý den pokřtíme 3000 členů.“ - zpráva tajemníka CASD M. A. Bediaka

<http://www.casd.cz/wp-content/uploads/other/art4413/zpravatajemnika.pdf>

(7.) viz. např. křty CASD na Filipínách rok 2004 = 2101 lidí

(8.) ukázka z kázání M. Müller – Sliby

<https://www.youtube.com/watch?v=npSN7VCw45g>

16. VEČEŘE PÁNĚ

Pokud má být Večeře Páně účastí na symbolech Ježíšova těla, tak nechápu (1.) doslovné lpění na umývání nohou, které v dnešní kultuře pozbývá významu. Je to opět ukázka, jak lze vytrhnout jeden z mnoha veršů a trvat na doslovistickém pojetí aplikace. Prohlásit v církevním řádu (2.), že *umývání nohou ustanovil Kristus*, je stejné, jako trvat na tom, že P.V.P. (3.) má být vleže, večer, z misek a hlavně v prvním patře (Luk 22, 12).

Vzniká tak zbytečná výlučnost v dalším bodě učení, než by se hledal jiný, byť i symbolický prvek, odpovídající službě v dnešní době.

(1.) A nejen já, ale i někteří přemýšlející členové, co psali do Adventu v dobách, kdy byl ještě otevřenější názorům - např.: Str.37, rok 2005
http://advent.advent-orion.cz/UserFiles/file/advent/2005/adv08_05.pdf.

(2.) Církevní řád, str. 150

(3.) P.V.P. zkratka v rozpisech sborů CASD pro Památku Večeři Páně

17. DUCHOVNÍ DARY A SLUŽEBNOSTI

Pojetí sebe sama a členů v této oblasti přibližují více některé věty ve věrouce:

A)....."církve (míněno dary) *potřebuje pro splnění Bohem určených povinností.*" (1.)

B)....."Používají-li členové tyto dary, je církev chráněna *před ničivím vlivem falešného učení*"..... (1.)

A + B = motivace vinou a hnací motor vytváření si neustálého nepřítele (2.) jsou pro adventismus stěžejní od samého vzniku až dodnes. Míjí se to tak s pestroostí, kterou duchovní dary nabízejí.

V rychle rostoucí církvi, která často scvrkává duchovní dary jen na pojem misie, je pak nešťastné obsazování funkcí a služebností lidmi, kteří k tomu mají opravdu daleko. (Není to vždy pravidlem) (3.) Pokud se mluví o evangelizaci, míní se tím to samé. (4.) Na porovnání uvádím citát z jiné církve, aby bylo vidět, jak rozdílné pojetí je předkládáno členům.

Ježíš řekl: „Vítej vane, kam chce“ (J 3, 8). Tak je to i s Duchem. Obraz větru vyjadřuje svobodu Ducha, jeho neuchopitelnost, nezachytitelnost, nemožnost se ho jakkoliv zmocnit a manipulovat s ním. Duch se projevuje svobodně. Přesto nás tento Duch nevede k libovůli, nepřivádí nás na scestí a k prázdnotě. Naopak přemáhá naši libovůli a přetváří nás svou láskou. Duch nás vede správným směrem a dává nám trvalý smysl. Vznáší se nad prázdnotou a temnotou našich životů. Když prožíváme prázdnotu, dává nám plnost. Když jsme ponořeni do tmy, dává nám světlo.

Jan Heller

(1.) Církevní řád, str. 150

(2.) <http://denodpocinku.cz/nedele.html>

(3.) <http://www.cestaviry.cz/?p=556>

(4.) důležitou součástí sobotní školy je **zaměření na světovou misii**.
<http://sobotniskola.casd.cz/svetova-misie/>

.... Program (PGM - Průkopníci globální misie) připravovaný oddělením KE ve spolupráci s TS Sázava, ČS sdružením a ASI bude v 1. fázi realizován především na území Českého sdružení v 40 km okruhu TS, nebo na pozvání na jiných místech

České republiky. Účastníci projektu se pak vrací na své sbory, kde k motivaci k osobní **evangelizaci budou motivovat a povedou své vrstevníky.**

http://www.asi-cs.cz/modules.php?name=Titulka_new&pa=showstory&sid=19

I podle adventistických zdrojů byl tento postoj ovlivněn mimo jiné antikatolicismem. Ve dvacátých letech zaplavovala Ameriku vlna chudých přistěhovalců z Evropy, povětšinou katolíků, kteří nebyli protestantským obyvatelstvem přijímáni příznivě. Adventistický antikatolický výklad proroctví s tím souzněl a zřejmě právě i on vedl k tomu, že v USA zájem o typicky sociální otázky mezi adventisty poklesl a začalo být více akcentováno pouze vzdělávání, zdraví a **evangelizace**.

B. Jetelina, CASD a sociální práce, str.16 /2014

18. DAR PROROCTVÍ

Učení o ostatku je silně provázáno s učením o prorockém daru, který se, jak jinak, projevil (a již více se nesmí projevit, i kdyby Duch Boží chtěl) v osobě Ellen Whiteové. Svým způsobem se také jedná o definici bludného kruhu – prorocký dar potvrzuje pravost církve, která je pravá proto, že se v ní tento dar vyskytuje. Už toto je nešťastné a směšné.

Nechci se zde rozepisovat o jejím životě, spisech, vlivu na členy, protože se domnívám, že objektivní čtenář, pokud chce, nalezne dnes necenzurované informace (1.) nebo si po přečtení jejich spisů (2.) (nemyslím pouze „učesaných“ kompilací) vyvodí sám názor.

Není pravdou, že E. G. W. neměla (a nemá) rozhodující vliv na učení církve. Opak je pravdou. Byla vždy u rozhodujících setkání prvních konferencí (3.), na kterých měla hodinové promluvy ona i její manžel. Pokud měl někdo jiný názor - ejhle často takřka do druhého dne měla „vidění“, kde k dotyčnému měla poselství: „Pán mi ukázal....“, které samozřejmě oponenta odsunulo. (4.)

Věnujme pozornost praxi tohoto bodu. Její díla, která většina členů nečte a při silné obhajobě ani v kontextu nezná, stále zůstávají nosná v každém periodiku, přednáškách, ale i v rozhodování při diskuzích na konferencích. Je všeobecně známo, a to tvrdí i někteří samotní členové CASD, že povětšinou skalní vyznavači E. G. Whiteové, praktikující a aplikující její rady do života, jsou lidé často nesnášenliví, bigotní, pohlcující dobrou atmosféru kolem sebe jako černé díry.

Definice v dogmatice 18. věroučného bodu, že její spisy jsou **trvalým...ukazatelem k Pravdě** (5.) jasně předznamenává, že jakékoli snažení, výbory, konference, dopisy, návrhy na vyšší složky církve CASD **nikdy nepřekročí již daný stín této osoby.** (6.)

(1). Např. odborný časopis Dingir str.16.

<http://www.dingir.cz/archiv/Dingir202.pdf>

http://www.biblickestudie.cz/preklady/t_tinker_velky_spor.pdf

(2.) Zvláště za povšimnutí stojí Ranné spisy, kdy ještě povětšinou čerpala ze svých názorů

<https://egw writings.org/>

(3.) Ze všech jmenujme alespoň konferenci v Minnesotě 1875 - viz.foto

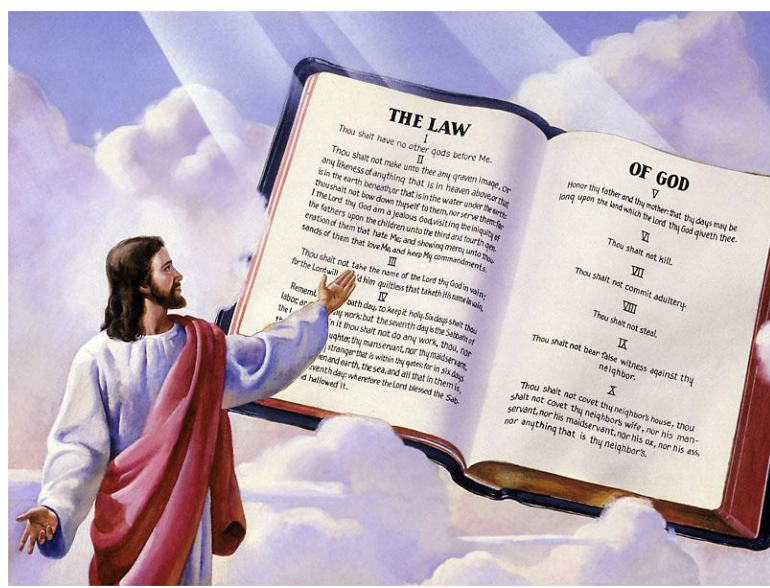
<http://centrowhite.org.br/downloads/images/familia-white/speakers-rostrum-eagle-lake-campmeeting-minnesota-1875/>

(4.) Ze všech manipulujících dopisů je nejvíce zjevná kauza s J. H. Kellogem a souboj o nemalý majetek sanatoria v v Battlecreeku

(5.) Církevní řád, str. 150

(6.) **“Musíme následovat směrnic dané skrze ducha prorockého. Musíme milovat a poslouchat pravdu pro tuto dobu. To nás zachrání od přijetí silných svodů.”**
předseda GK CASD T. Wilson – 2011 Kalifornie

19. BOŽÍ ZÁKON

Intenzivní trvání na dodržování Zákona v podání Staré smlouvy vyvolává spousty otázek, proč a jakým klíčem si adventismus vybral z celého znění Tory a dodržování zákona právě jen oněch deset bodů (1.), + bonus = nepojídání nečistého? V historii CASD až dodnes to zaměstnává hodně adventních vykladačů Písma a věnuje se tomu v periodikách nemalý prostor, aby se tak odpovědi na otázky lidí uvedly do souladu s dogmaty církve. Co tedy bylo přibito na kříž? (2.)

Už jen formulace, že *spasení je pouze z milosti..., ale jeho ovocem je poslušnost přikázání....*(které)...*dává vnitřní uspokojení...*(3.), to je opravdu podivný kočkopes.

V důkazových verších - ejhle - jakoby náhodou chybí citace z epištol Galatským, Římanům, Koloským i jiné verše k celkovému kontextu....

Pokud v původním znění doslova Hospodin se starým Izraelem *smlouvu řeže* (4.), je škoda, že povětšinou to členové CASD pojali po svém a *řežou* druhé často moralizujícími výklady desatera a dělající z něj pouze etický kodex, o čemž to primárně ani tenkrát nebylo.

Úsměvné je zarputilé tvrzení členů v praxi, že jen oni mají to správné znění, lpění na doslovných slovíčkách a dělení zákona (desatera) bez bližšího vzhledu do historie a původního znění textu. (5.)

Onen důraz, samozřejmě odvozovaný ze spisů E. G. W. (6.), že desatero bylo řádem už v nebi před stvořením, vyznívá paradoxně pro anděly, kteří mají *pamatovat, že vyšli z Egypta*, nebo že nesmí *požádat manželku bližního svého*.

A tak to, co mělo původně ukazovat cestu důležitějšímu poselství (7.), se stalo pro učení adventismu cílem.

(1). Koloským 2. kapitola např. jasně popisuje, že Zákon tvoří neoddělitelnou jednotu od dalších příkazů ve SZ.

Tóra (*hebrejsky תורה*) znamená Zákon, učení a v nejúžším smyslu jde o první ze tří částí *TaNaChu*, neboli prvních pět knih hebrejské Bible.

zdroj: <http://cs.wikipedia.org/wiki/T%C3%B3ra>

(2.) Např.: R. K. McGregor Wright, PhD má svůj doktorát z oboru historické teologie. V současné době píše a učí na Aquila and Priscilla Study Center.

http://www.biblickestudie.cz/preklady/t_wright_jednota_zakona.pdf

(3.) Církevní řád, str. 150.

(4.) v hebrejštině se uzavření smlouvy popisuje slovesem k-r-t, řezat.

(5.) *Existuje několik tradic dělení textu De5 či Ex20 do deseti příkazů či dokonce do třinácti částí. Žádné dělení však nezískalo rozhodující platnost.* - Prof. ThDr. **Martin Prudký** 1997

nebo Hlubinné vrty, str. 183. - Prof. ThDr. **Jan Heller** (dvojí znění desatera, úpravy, zásahy, neshody...)

(6.) Např.: *Od samého začátku velkého sporu v nebi má satan v úmyslu převrátit **zákon Boží**.* E.G.W., VLB 415

(7.) Slovo Tora (odvozené z hebr.slovesa j-h-r) by se dalo přeložit jako ukazatel, rozcestník, směrovka.

20. SOBOTA

Jeden z nosných pilířů (hned po E.G.Whiteové) v adventismu, kde asi nemá cenu se rozepisovat o důkazových textech, zda dodržovat starozákonní sobotu (a pokud ano, tak se vším co k ní náleželo), protože objektivní „hledač Pravdy“ se ke studijním materiálům dostane.(1.)

Je pozoruhodné, že se ani členové nezajímají, mezi kým byla smlouva o dodržování soboty a dalších přikázání ustanovena.(2.)

Opět zůstává záhadný klíč, kterým se vybralo k dodržování soboty jenom něco a ostatní aspekty se přehlíží.(3.) Aby ne. Musí. Všichni vědí, že to dodržovat nejde a tak se vyvinul zvláštní hybrid „proklouzávání“ mezi citáty E.G.W., učení o sobotě, dodržování dne od západu do západu.(4.)

Lpění na sobotě vytváří tak opět pocit výlučnosti, odtržitosti a to dokonce i od protestantismu a často na mnoha portálech webových CASD (od kterých se vedení ČS MSS CASD dodnes oficiálně nedistancovalo) to vede i k útočnosti, bigotnosti vůči jiným církvím. Aby ne. Je to samozřejmý produkt učení.(5.)

Členové, kteří např. pracují ve školství, zdravotnictví atd. Jsou často ponecháni napospas vůči hryzavému svědomí živenému periodikami a praxí služby a lidskosti, když chtějí např. pracovat v Hospicích, pečovatelských domech, nebo připravují rok žáka na zkoušky a koncert je v sobotu.

Nemálo zajímavé do praxe je téma související s datovou hranicí (mezinárodní konvencí zavedená pomyslná čára na 180. poledníku v Tichém oceánu, na níž se posouvá datum o jeden den) a též s místy na zemi za polárními kruhy, která nemohou mít sedmidenní cyklus, protože jim slunce po část roku nezapadá...

Přes všechny důkazové materiály je přesto člen církve CASD, (který by se chtěl objektivně seznámit s historií soboty v prvotním křesťanství, s vnímáním soboty od jiných, teologů a církví)—velice vzácný a povětšina členů pouze opakuje neprostudované citace E.G.W.

Je pak velká škoda, že zaměření se na sobotu zastíňuje podstatnější věci a především radostnou zprávu. (6.)

(1). <http://www.gotquestions.org/Cesky/sabes-sabat-sobota.html>

<http://www.cirkevusti.cz/musi-krestane-svetit-sobotu>

http://www.biblickestudie.cz/preklady/t_ratzlaff_sabbath.pdf

(2.) Např.opakování desatera 5.Deuteronomium 5,3

NBK06 *Tuto smlouvu Hospodin neuzavřel s našimi otci, ale s námi, kteří tu dnes jsme, s námi všemi, kteří žijeme.*

B21 *Tuto smlouvu Hospodin neuzavřel s našimi otci, ale s námi, kteří tu dnes jsme, s námi všemi, kteří žijeme.*

BKR *Ne s otci našimi učinil Hospodin tu smlouvu, ale s námi, kteříž zde jsme nyní my všichni živi.*

JB *Tuto smlouvu Jahve neuzavřel s našimi otci, nýbrž s námi, s námi, kteří jsme dnes zde všichni živi.*

ČRP *Ne s otci našimi učinil Hospodin smlouvu tuto, nýbrž s námi samotnými, kteří jsme všichni dnes zde na živu.*

HEJCL *Neučinil té úmluvy s našimi otci, ale s námi, kteří tu nyní jsme a žijeme;*

(3.) -Být obřezán- pohané nemohou zachovávat Mojžíšův zákon, dokud nejsou obřezáni, protože pro všechny, kdo mají zachovávat Zákon, platí stejná pravidla (Lv 24,22).

- je potřeba slavit i novoluní a další svátky (Lv 23,33- 44)

- Zákaz vycházet v sobotu ze svého místa (Ex 16,29)

- Zákaz péct či vařit (Ex 16,23). Nerozdělávat oheň= nepouštět mikrovlnku, troubu....

- Zákaz dělat jakoukoli práci (Ex 20,10).

- Zákaz pracovat je zdůrazněn i na dalších místech ve velmi jasných výrocích (Ex 34,21).

- Zákaz rozdělávat oheň (Ex 34,1.3).

- Zákaz nosit jakýkoli náklad (Jr 17,27).

- Zákaz kupovat a prodávat (Neh 10,31) placení literatury ve sboru nevyjímaje

- Zákaz věnovat se svým vlastním zájmům (Iz 58,13.14).

(4.) V praxi sborů v mém okolí bylo cca 95% členů, kteří by se do učení a praktikování soboty vůbec „nevešli.“

Přes monstrózní projevy o nedělních zákonech stačilo pouze v pátek po západě zlevnit v supermarketu např.banány...

V současných dnech nemohu ani napsat, že by z mých přátel (adventistů) z mého okolí, sobotu vůbec někdo permanentně dodržoval.

Není divu,že např. mládež, která je na určité projevy pokrytectví citlivější na to reaguje(až nešťastně):

http://odchazeniodadventistu.blogspot.cz/p/jak-tajne-nedodrzoovat-sobotu_30.html

(5). Z mnoha můžeme jmenovat např.:

<http://denodpocinku.cz/nespi-.html>

(6.) *V potaz se nebere ani centralita vzkříšení Ježíše Nazaretského po jeho ukřižování a dopad těchto událostí do života nejranějších svědků či vyznavačů. V důsledku těchto událostí vytváří rané křesťanství nové symboly i nové svátosti, prochází odlukou od synagogy vytvořením vlastních bohoslužebných textů a vlastní liturgie. **Otevírá přístup k Bohu lidem všech národů skrze víru v Krista, a to bez obřízky a znalosti Tóry. Veškeré tyto skutečnosti, jež jsou pro pochopení raného křesťanství a rozumění Novému zákonu naprosto zásadní, stojí v CASD zatím mimo závaznou teologickou reflexi, neboť stěžejní je toliko to, co text přímo říká a jaký je jeho překlad. Skutečnosti spjaté se vznikem textu, politické, sociální, teologické, psychologické a další motivy, jakož i spory a proudy v nejranějším křesťanství, role večeře Páně, ale i prosazování neděle jako symbolu vzkříšení a dne, který je zmiňován již v souvislosti s večeří Páně i samotným apoštolem Pavlem, by vážně narušily koncept i kontinuitu historicky utvářené věrouky této církve. Otázky spjaté s prostupováním kerygmatu z prostředí judaismu do pohanského světa (co vše se zvěstí, že Ježíš byl ukřižován a vzkříšen, může prostoupit do zcela odlišného světa chápání) na své řešení či spíše akceptování v CASD teprve čekají.***

Mgr. Jiří Lukeš, Th.D.

21. KŘESŤANSKÉ SPRÁVCOVSTVÍ

Jakmile jde o peníze, jsou všichni lidé stejného náboženství.

Jan Hus

Určitě je v pořádku, pokud se jakékoliv společenství dohodne na dobrovolném způsobu financování své činnosti i misijních aktivit, nicméně zaštiťovat to “určitou nedobrovolnou formou”, že je to dodnes Bohem nařízená biblická desetina, je opravdu podivné. (1.) Není divu, že členové při tak velkých částkách chtějí vědět, co se s jejich penězi děje a vyžadují transparentnost. (2.) Praxe v posledních letech je i taková, že si samotní členové financují anonymně své vybrané aktivity a dary, charitativní nadace atd. nad rámec příkazů GK, kde se ukazuje, že je z peněz obyčejných členů financováno často fundamentalistické pojetí adventismu a vydávání tiskovin, platy webových administratorů, portály, činnost organizací, které nechtějí transparentně přiznat, odkud peníze čerpají, přesto rozesílají knihy E. G. W. zdarma.

Už jen důkazové verše této 21. preambule CASD (3.), co se týká NZ, mluví úplně o něčem jiném, než o odevzdávání desátků od členů. Ejhle, jakoby náhodou chybí verše, které popisují ve SZ, **Dt 14:24-26:** *Bude-li však místo, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí, aby tam umístil své jméno, od tebe příliš daleko, takže tam nebudeš moci donést desátky z toho, čím ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal, můžeš je zpeněžit. Peníze zavaž, vezmi s sebou a vydej se k místu, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil. Za ty peníze tam pořiď vše, nač budeš mít chuť - hovězí, skopové, víno, pivo nebo cokoli budeš chtít. Jez to tam před Hospodinem, svým Bohem, a raduj se s celou svou rodinou.* (překlad - B21) Pokud by toto začali praktikovat členové, asi by se vedení GK podivilo.

Adventismus, který převzal systém desátků (a nejen to) i s odůvodněním od zakladatele Církve Ježíše Krista svatých posledních dnů (tzv. mormonů) Smitha (4.), a který byl od samého vzniku znám svými sbírkami, vydává poměrně často i dnes na mnohé soboty obězníky s finanční výzvou nad rámec desátků.

Další v praxi používanou větou i zpoza kazatelen je to, že desátky by měly odevzdávat i vdovy, a to dokonce z hrubé mzdy svých příjmů. Což je opravdu drsná realita ve srovnání s verši Dt14,28-29, kde je desátek posouván od levitů na vdovy a sirotky. U členů, kteří se potýkají s problémem nízkého důchodu, pobírají podporu v nezaměstnanosti, je neřešitelnou otázkou dědictví nebo velkých darů ... a sice jak s minimálním příjmem dát z drahého daru desátek, který je pro rodinu likvidační, pod tlakem „zkoušky víry v penězích“ se mohou projevovat psychické následky, že málo věří = málo dávají. (5.)

Jaké bylo rozčarování členů, že dávno není a nebylo pravdou v ČR (Slovensko a Moravu nevyjímaje), že členové platili desátky, aby se tak nepobíralo ani koruny od státu, neřku-li od komunistického režimu. (6.)

(1.) <http://desatky.webzdarma.cz/8.html>

Russell E.K. - Měla by církev učit desátky?

<http://desatky.webzdarma.cz/rus.pdf>

<http://desatky.webzdarma.cz/optim/29.pdf>

(2.) Aby ne. Nejedná se o malé částky. Např. v roce 2007 byly odvody v ČS+MSS+SZ CASD celkem 229 281 026,-Kč

<http://www.casd.cz/wp-content/uploads/other/art5933/2012112526vupl44hospodar.pdf>

(3.) Církevní řád str.151.

(4.) http://www.apologet.cz/files/attachments/file/452-1-d.p_franc_2012.pdf

str. 131-132

(5.) Pro ty co spěchají, doporučuji **od 14:42 minuty**. MUDr. **Zuzana Kasalová** – pracuje v psychiatrické poradně, má zkušenosti s pacienty z křesťanského prostředí.

https://www.youtube.com/watch?v=Z6h_pFi9CUs

(6.) Národní archiv, fond SÚC, karton 23,7, dokument 1951 T98/51- S „Výkonnostní odměny duchovních všech církví“

Např. v roce 1987 je částka poukázána předsedům církví a tajemníkům jednotlivých sdružení a Československé unie církví adventistů vyšší, než částka určená představitelům mnohonásobně početnější Českobratrské církve evangelické.

Mimořádné odměny církevním hodnostářům rok 1987 za 1. pololetí-Národní archiv dokument Č. j. 0152/87-VII ADVENT
1/2009 J. Piškula str. 12., 13.

22. KŘESŤANSKÝ ZPŮSOB ŽIVOTA

*„ Odsuzovali ho - dnes bychom řekli jako přílišného liberála - a málo si přitom uvědomovali, nakolik Ježíš svým důrazem na **vnitřní postoj** činí mnohdy cestu víry náročnější, než šikovní experti na plnění (a legální obcházení) předpisů.“*

T. Halík - Oslovit Zachea

Normy křesťanského vkusu a krásy citované ve věroučném bodu CASD č. 22 se, žel, často odvozují z norem puritánského hnutí Ameriky 18. století. Opět odvozené stylem common sense se zvyrazňují spíše vnější než vnitřní postoje. A tak není divu, že se adventismem i v Čechách prohnala vlna jednotných “úborů” (1.), jednotných účesů, jednotného stravování, jednotného pohledu na kulturu. Některé z těchto vidění, jak se co má nosit a užívat od E. G. Whiteové převládají v nezměněné formě v doporučených spisech až do dneška, aniž by někdo nahlas řekl: “Toto byl pouze osobní, chybný názor autorky.” Aby ne. Zaštitění se slovy: “Viděla jsem” či “Bylo mi ukázáno”, (2.) dopředu zajišťuje autorku proti jakémukoliv dalšímu biblickému nebo rozumovému hodnocení.

Klasickou ukázkou v praxi je nenošení náušnic ještě v nedávné době v CASD. Nikdo z teologů CASD se neodvážil otevřeně popsat, že např. příkaz sundat náušnice ve SZ neměl nic společného se znaky pravé křesťanky, ale s podmíněným kultem dané doby a znakem amuletů, které v dnešní době ztrácí význam. (3.) Dnes se tato praxe samozřejmě v tichosti přešla snad s pocitem vzdoru členů, jak ohromně je reformovaná církev. Žel, je to strašně málo proti dalším výrokům. (4.) Jak si to pak srovnat coby člen se svým svědomím např. v době, kdy probíhá např. mistrovství v hokeji, s citáty “prorokyně” zaměřenými proti sportu? (5.)

Což teprve hudba - kde pojem “jasná harmonie” svazoval kulturní rozvoj členů! Dnes si to již (samozřejmě) každý obejde a v klidu si doma poslechne svůj oblíbený zakázaný jazz, zajde si na dobrý film do kina, nebo se zapíše i se svými dětmi do tanečních.

Proč by také ne? Ale proč v praxi stále “neoficiálně” a navzdory církevnímu řádu CASD ?

(1.) *Manželka kazatele Gajduška z Pardubic..... ušila ženské šaty přesně podle zdravotního návodu prorokyně Whiteové. Byly tak nevzhledné a beztvaré, že sama tvůrkyně se nad nimi zhrozila, ale maminka je přesto hrdě nosila na znamení své víry. Naštěstí dlouho nevydržely.* M. Šlechta - Vzpomínky I., 2010, str.7.

(2.) *Nemůžeme schvalovat zábavy jako tanec, hraní karet, **šachy**, kulečnick a podobné, poněvadž je nebesa odsuzují.*

E. G. Whiteová, 1T51

(3.) Viz např. Biblický slovník A.Novotného - hesla: Náušnice - amulety - náramek

<http://biblickyslovník.pleva.info/#Amulety>, <http://biblickyslovník.pleva.info/#Náramek>,
<http://biblickyslovník.pleva.info/#Náušnice>

AMULETY

[v bibli ***halže**, náušnice a p.] byly drobné ozdobné předměty, o nichž starověký člověk věřil, že chrání před vlivem démonů a temných mocí. Zvláště v Egyptě bylo nošení amuletů velmi rozšířeno. Egyptský skarabeus, vzniklý původně z pečetítka, je oblázek, podobající se posvátnému brouku [ateuchus sacer]. Egyptského nebo východního původu jsou mnohé jiné amulety, zobrazující božstva [na př. měsíc]. V Palestině ukázaly vykopávky častý výskyt kostěných tyčinek, zobrazujících zbraň proti nástrahám zla. O náušnicovitých amuletech mluví Gn 35,4 a Iz 3,20. O měsíčkovitých opět Sd 8,21n [***Halže**]. Víra v působnost amuletů se protíví pravé biblické zbožnosti. Objevuje se v dobách znevěrnění lidu Božího.

NÁramek

[náramnice], kovový, obvykle stříbrný nebo zlatý ozdobný kroužek, případně vykládaný drahokamy a nošený na paži muži i ženami. Služebník Abrahamův daroval Rebece n. obzvláštní váhy [Gn 24,22.30.47]. Izraelci na poušti věnovali n. ke zhotovení posvátných nádob pro stánek úmluvy [Nu 31, 50]. Ez 16,11 připomíná, že si Hospodin ozdobil lid judsky mezi jiným i n., aby tak obrazně naznačil Boží dobrodiní, jehož si lid nevážil. Podobal se nevěstce, jež přijímala n. od opilých pohanů [Ez 23,42].

(4.) *Písmo **jasně** ukazuje, že nošení šperků není v souladu s Boží vůlí.*- církevní řád str.131 (prosím) “revidované” vydání z roku 2010.

(5.) Bylo mi ukázáno, že toto je cesta, kterou by se měla ubírat věřící mládež, ale že tak nečiní; lépe jim vyhovuje spolčování s hříšníky ve **sportu** a radovánkách.

E .G. Whiteová - 62. Mládež je povolána k získávání duší (MYP 204)

23. MANŽELSTVÍ A RODINA

Důraz na manželství a rodinu zdaleka né náhodně nepodobný důrazům církve „Mormonů“(1.) je v CASD znám široko daleko.

Ellen Whiteová popsala na toto téma mnoho papíru i osobní korespondence, kde se z pozice Boží vměšovala až do intimních oblastí členů (2.) Paradoxní je mít dopodrobna napsané rady do oblasti manželství od někoho, kdo byl s manželem v silném rozporu, žil od něj část života odděleně a jeho děti vychovali jiní lidé, nebo chůvy.(3.)

Je zajímavé pozorovat fakt, který se nevyhýbá žádné církvi a to *kult dítěte*,(4.) který když je postaven proti dogmatům věrouky, tak dítě povětšinou vyhraje.(5.)

(1.) Některé práce na studium sekt berou za minimální pozitivum –důraz na rodinný a harmonický život-vi.str. 13.

<http://slideplayer.cz/slide/2882132/>

Viz-.Příručka pro rodinu od Církve Ježíše Krista svatých posledních dnů (známé jako Mormoni)

https://www.lds.org/bc/content/shared/content/czech/pdf/language-materials/31180_ces.pdf?lang=ces

která se jen v málu liší od knihy CASD- Adventní domov

<http://www.ellenwhiteova.cz/adventni-domov/>

(2.) „Byl mi ukázán celý jeho život od mládí, a kdybychom se byli modlili, Bůh by nás nevyslyšel, neboť ve svém srdci skrýval nepravost. Následujícího rána tento člověk přišel pro nás, abychom se za něho modlili. Vzali jsme ho stranou a řekli, že je nám velice líto, že musíme jeho prosbu odmítnout. Sdělila jsem mu svůj sen a on uznal, že je pravdivý. Ve svém životě již od svého mládí prováděl sebeukájení a v této praxi pokračoval i ve svém manželském životě, ale řekl, že by s tím chtěl skoncovat. „

E. G. Whiteová -Svědectví pro církve č.2.T 350

(3.) Měla problémy v manželství. V některých obdobích museli ona a její manžel pracovat odděleně. Někdy také nevycházela se svými dětmi. Měla sklon upřednostňovat svého syna Willieho. Druhý z jejích synů, který se dožil dospělého věku, v určitém období svého života odpadl od víry....

G.Bradford -Proroci jsou lidé str.87 –vydalo nakl. Advent 2007

V roce 1879 se Ellen Whiteová vyjádřila, že její manžel není „fyzicky ani duševně způsobilý“ k tomu, aby ostatním poskytoval rady a doporučení.- V The Judgment (Battle Creek: str. 29, 1879).

Určitou dobu si dokonce kladla otázku, zda je vůbec „normální“. EGW Lucindě Hall (16. května 1876), dopis 66, 1876, EGWE.

(4.)“ Kult dítěte, kdy se mu snažím ve všem vyhovět, se pak promítá do toho vztahu těch dvou lidí. Ten, kdo má na dítě vliv nebo si ho chce koupit, nemyslím jenom ve smyslu finančním, ale že mu dává zábavu, pak vlastně nemá možnost ho ovlivňovat. Nemá možnost ho v pravém slova smyslu vychovávat, někdy mu něco zakázat.“

PhDr. Jiřina Šiklová, CSc.

(5.) Není divu, že např. přes všechny příkazy ke svěcení soboty je možné např. někde v ten den vidět u modlitebny trampolínu a skákající děti.

24. KRISTOVA SLUŽBA V NEBESKÉ SVATYNĚ

And suddenly, the solution to the perplexing problem was clear.

Nosný pilíř adventismu, který paradoxně mnoho nezajímá ani členy v ČR samotné. Přes neustálé zdůrazňování důležitosti v periodikách jen málokdo tuto složitou schematiku

dokáže vysvětlit a obhájit. Většinu členů v Čechách to nezajímá. Aby taky ano. Vždyť evangelium o tom, že Kristus za nás zemřel a rozhodl na kříži a že jsme spasení pouze milostí, je plně dostačující. Pro adventismus nebylo a zřejmě není dostačující zvolání Krista na kříži - **Dokonáno jest!!** (Jan 19,30)

Nikoho dodnes netrkl přes nos biblický verš Matouš 24, 36-41: **O onom dni** a hodině však neví nikdo, **ani andělé** v nebi, **ani Syn**, a navzdory tomuto verši si adventismus postaví učení na jedné z 15 hypotéz výpočtu W. Millera, který to nazval omylem a později se za to omluvil.

Paradoxní je „kalendářní začlenění“ Pána Boha, který stojí mimo čas, je nadčasový, do 22. října 1844. Když ani toto datum příchodu nevyšlo (1.), použila se ona pomůcka, tolik typická pro hnutí vzniklé v Americe...“přišlo nové světlo.“(2.) Muselo se ale ponejprv přehlížet a „poupavit“ pár historických datací, aby to „vůbec tak nějak vycházelo.“(3.)

Po 18 století musel „někdo stát v předsíni“ a umlouvat Otce (4.) navzdory tomu, že bible jasně učí odpuštění na kříži. Církev a E. G. W. tím dostala do rukou další zastrašovací prostředek pro členy. Vznikly tak výrazy jako: *zapečetění, zavřené dveře milosti, otvírání knihy života, nikdy nevíš, kdy Tvé jméno přijde na přetřes.*

Vzniklo tak další dogma, které opravdu žádná jiná církev tak složitě nevysvětluje a zároveň tím i **zpětně potvrzuje sebe samu** (5.) o své výlučnosti jako ostatku.

(1.) Pokud si někdo z lidí žijících v roce 1844 dovolil nepřijmout výpočty 2. příchodu, nad tím se ze strany autorky zavíraly „dveře milosti“. Toto tvrzení bylo i zaštitěné viděním prý přímo od Boha. Tito lidé se dopředu „zapečetovali“ a dopředu se jim upíralo, zakazovalo spasení. Jakým právem? Dodnes se za to nikdo neomluvil.

(2.) např. Svědkové Jehovovi zdůvodňují neuskutečněný konec světa 1914 tím, že Ježíš Kristus na svět přišel, ale pouze neviditelně a přímo na zemi očišťuje chrám. Rozdíl mezi těmito dvěma skupinami je tedy ve zdůvodnění „nepříchodu Krista“. U CASD se jedná o očištění svatyně na nebesích, u SJ očištění chrámu na zemi a Kristův neviditelný příchod.

(3.) http://biblickestudie.cz/studie/rok_1844.pdf

str. 13.

<http://www.apologet.cz/files/attachments/file/22-2-adventismus.pdf>

Str. 42

Běžný člověk naprosto nemá šanci se sám orientovat v jemných exegetických nuancích knihy Daniel, ani v diskusích o preterismu, futurismu či historizujícím vykladu textu, natož pak v dokladování z hlediska současné teologie poněkud obskurního tvrzení, že kniha proroka Daniel byla skutečně napsána v době Babylonského zajetí a ne až v době makabejské. Jeho víra ve správnost adventistické exegeze pak spočívá více na důvěře v konkrétního teologa či církve než na možnosti sám si ověřit její pravdivost. - B. Jetelina ASD mezi modernou a postmodernou str. 165.

(4.) E.G.W. Drama věků 5. str. 302

(5.) *Součástí některých náboženských nauk jsou eschatologická učení o posledních událostech světa. Členové takových společenství věří, že jsou zasvěceni do tajemství, která většinou mají velkou existenciální důležitost (čas konce světa, příchodu Mesiáše apod.). Z toho důvodu jsou eschatologická očekávání obrovskou hybnou silou a tvoří často fundament víry, identity a prosperity daného společenství. Některá očekávání směřovaná do nedaleké budoucnosti měla ve své době velký mobilizační účinek, ale zároveň bylo brzy umožněno prověřit jejich pravdivost. Zdálo by se logické, že v případě jejich nenaplnění (rozporu s realitou) budou tato učení vyhodnocena jako chybná, bude následovat zánik hnutí.*

25. DRUHÝ PŘÍCHOD JEŽÍŠE KRISTA

Určitě by se dalo hovořit o naději, kdyby se pod nátlakem a sbíráním pesimistických zpráv na portálech adventistických webů a v knihách (1.) neshromažďovaly „důkazy“ (2.), znamení doby, které mají dle učení oznámit světu větu: „*Však vy ještě uvidíte*“. **To není evangelium.**

Druhou mutací této dobré zprávy je skutečnost, že se z hnacího motoru adventismu stal vydírací prostředek na členy, na jejich jednotu (myšleno uniformitu myšlení), na jejich misijní výkonnost (3.), *kde se „krátkostí času“* mají zdvihat obrátky. Členům není neznámé paradoxní učení, že svým jednáním „*brzdí druhý příchod*“, nebo jej mohou „*uspíšit*“. (4.)

Přes rozumnost několika málo členů v ČR, pro které je důležitější ohledně příchodu pojem ne *kdy*, ale *kdo*, stále zůstává i po atlantském zasedání GK 2015 tento prvek v učení jako bič na ty, kdo takto smýšlí.

(1.) Jmenujme pár zastrašovacích titulů: Poslední dny planety země, Přípraven odpovědět, Neděle přichází, Jak přežít konec světa ...

(2.) Strašením znameními také disponuje titul od E.G.W. Drama věků 5, kde např. na str. 220. je vykládáno, že ZJ 6,12 se naplnilo v roce 1755 a že to bylo největší zemětřesení, tzv. Lisabonské - 70 000 obětí. Toto tvrzení není pravdivé. Např. 1201 Egypt 1 100 000 obětí atd.

Viz. <http://katastrofy.webnode.cz/nejvetsich-zemetreseni-v-historii/>

(3.) Ted Wilson předseda Generální konference při kázání zdůraznil, že se satan snaží využít všechny prostředky, které má

k dispozici (pozn. autora- jak to od něj napřímo tak ví? 😊), aby se pokusil zničit církev adventistů a ohromil její poslání zvěstovat brzký Ježíšův příchod. Advent 10/2014 str. 28.

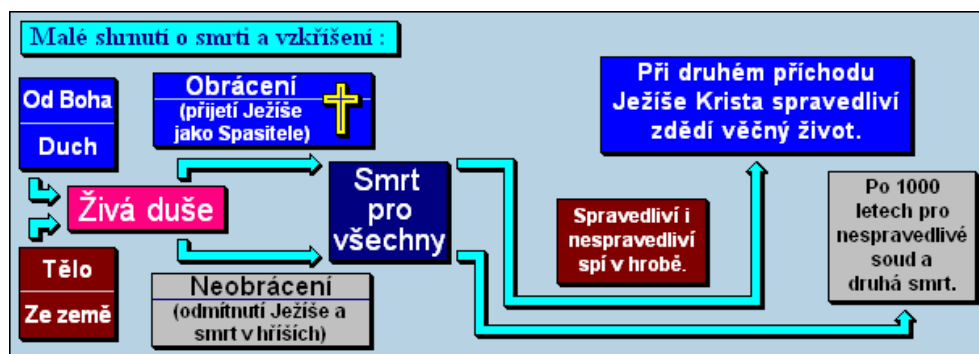
(4.) USPÍŠENÍ PŘÍCHODU NAŠEHO PÁNA- Je to nevíra, světáctví, neposvěcenost a sváry mezi vyznávajícím lidem Božím, které nás **zdržují** v tomto světě hříchu a smutku po tak dlouhá léta. VIDÍM NUTNOST USPÍŠENÍ VŠECH VĚCÍ K PŘÍPRAVĚ NA KRIZI. - LT 90, 1897E.G.W.

Předností každého křesťana je nejen vyhlížet, nýbrž také uspíšit příchod našeho Pána Ježíše Krista. **8T 23**

26. SMRT A VZKŘÍŠENÍ

I tuto oblast po vzoru vnímání common sense amerických církví má adventismus

„ztabulkovanou“.

Některé biblické verše ohledně smrti (1.) v původních jazycích jakoby neexistovaly a tam, kde se s **úctou k nepoznanému tajemství** ostatní církve staví zdrženlivěji, má adventismus jasno. Aby ne. Do slunce „přisvětluje“ *malým světlem*. (2.)

Pojetí Boha musela CASD umístit do časovosti (3.), jinak by nevyšel model 22. října 1844 a tím se zadělalo na mnoho otázek. Např. proč by musel nadčasový Bůh vyčkávat s mrtvými v časových limitech? Ejhle, odkud se vzal Mojžíš a Eliáš na Hoře zjevení? A kde do té doby byli? Co celou dobu dělali?

V praxi sborů to znamená, že členové papouškují vysmívání se učení jiných církví o duši, smrti, aniž by se seznámili blíže s jejich výkladem a pojetím. Vzniká tak mnoho zbytečných mýtů a zkazek. (4.)

(1.) Mt 10,28

Mt 22,32

Mt 23,43 a ona pohádka o posunutě čárce

SK 7,59

2K 5,1-10

Fp 1,21-24

Např. starozákonní hebrejský výraz šeol a novozákonní hades, tartarus, paradeisos, gehenna a jejich významy se nenaplnují a zcela se mýjí s výkladem E. G. W. vloženým do učení CASD.

(2.) Opravdu perlička pro fyziky: „Protože lidé Bibli nevěnují pozornost, dal jim Bůh malé světlo (rozuměj Whiteovu), které je má vést k velkému světlu (tj. k Bibli).“ (Review and Herald, 20. 1. 1903)

(3.) Není divu, že popis Boha a Jeho světa, který se vlamuje do časových rovin, dělá klasickému adventismu problém v pochopení: *“Jednomu prostě nerozumím, co hodnotného může tato kniha přinést adventistovi, který minimálně každou sobotu studuje bibli, a navíc v dnešní době má k dispozici tolik krásných, hodnotných a biblicky korektních knih.”*

Z kázání proti knize Chatrč – br. Milan Hurta

(4.) Bendikt XVI. prohlásil: *“Pomozte duším v očistci.”* - zdroj CASD www.neuveritelnaodhaleni.cz

Nebo xenofobní proslovy Douga Batchelora, pastora a mluvčího TV programů Amazing facts presents a Everlasting Gospel aj.: *ANTIKRISTOVA AGENDA ZA JEDNOTU* <https://www.youtube.com/watch?v=pr5J2fiiMr8>

27. TISÍCILETÍ A KONEC HŘÍCHU

28. NOVÁ ZEMĚ

Tato témata jsem spojil do jednoho oddílu, protože jsou vzájemně provázána. Zatímco jiné církve a moudří teologové (1.) se k tomuto vyjadřují se skromností a bázni, učení CASD dále šíří myšlenky, které spíše zastrašují svoji černobílou jednoznačností. (2.)

Není pro členy cesta spasení mimo adventismus (3.), proto není divu, že mnozí, “přesto, že vědí,” tolerují jinak netolerovatelné. Vidění Nové země, kterou nikdo neviděl (až na jednu osobu), se na místo naplněného vztahu s Bohem stává kýčovitým obrázkem s prapodivným určením těch, kteří vstoupí a těch, kteří ne. (4.)

(1.) Náboženský dialog začne tam, kde nebudeme jeden druhému tvrdit, že jsme vlastníky pravdy, a nebudeme se ho pokoušet získat do svých řad, nýbrž kde se budeme jeden druhému otvírat, aby nás širším poznáním korigoval sám Ten, který je Pravda sama. Co když jsme někde nedohlédli dost hluboko nebo daleko?

Jan Heller, Podvečerní poděkování, str.166

(2.) Ačkoliv má tato teorie mnoho slabých míst a dalo by se s ní možná úspěšně polemizovat z mnoha úhlů (viz kapitola o pekle), citelně ji lze zpochybnit tím, že samotní padlí andělé, kteří již na zemi působili v době Kristovy pozemské služby a kteří dokonce ovládali lidi již na zemi žijící, Ježíše prosili, aby je právě do *propasti* neposílal. „A prosili Ježíše, jen aby jim nepřikazoval odejít do pekelné propasti“. (L 8,31) Jestliže tedy podsvětím je míněn tento svět a tito andělé na světě již byli, je na místě položit si otázku, na jakém místě na zemi se nachází ona propast?

A. Franc, Historie a teologie adventismu, str.109

(3.) *(Adventisté)* ...Studiem otázek svatyně získali jasnější poznání. Pochopili, že správně určili, že konec období 2300 prorockých dnů v roce 1844 **označuje rozhodný okamžik**.

I když se **opravdu zavřely dveře naděje a milosti, jimiž lidé po osmácti staletí přicházeli k Bohu, otevřely se jiné dveře a Bůh lidem nabízí odpuštění hříchů** díky službě Ježíše Krista **ve svatyni svatých**. GC 430

.....**Všichni, kdo vírou následují Ježíše Krista ve velkém díle smíření, mají prospěch z jeho prostřednické služby.**

Pochopitelně lidé, kteří zavrhnou světlo, jež objasňuje tuto Kristovu službu, nemají z něho žádný užitek. GC431

Předchozí citáty vlastně říkají, že vyznání Ježíše Krista jako svého Pána a uvěření v srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, které vedlo ke spáse (viz. Římanům 10,9), nyní po roce 1844 už nevede ke spáse!!!! Nyní už spásu lze získat jen uvěřením „světlu“ nebo „pravdě“ o svatyni svatých, kterou hlásají adventisté.

A kdokoliv s tím nesouhlasí, nebo to neví, tak Ježíše nebude takzvaně hledat vírou ve svatyni svatých a tedy nebude mít z jeho díla žádný užitek – žádné odpuštění hříchů a žádný život věčný!!!!

Dokonce na své žádosti o vedení Duchem Svatým bude dostávat vedení ďábla. (viz. Rané spisy, kapitola: konec 2300 dní např. Zde: <http://www.ellenwhiteova.cz/rane-spisy/konec-2300-dni/>)

což obrací naruby Lukáše 11,13

(4.) Je zřejmé, že autorka (E. G. W.) chápe adventní hnutí jako výlučného vlastníka pravdy pro poslední dobu před Kristovým příchodem, a kdokoliv ji nepřijme, přijme namísto Božího znamení znamení šelmy. Takové pojetí nejen zavání sektářstvím, ale rovněž zužuje evangelium, předkládané novozákonními spisy.

Ing. Martin Lejsal, Analýza specifických témat v knize Drama věků od E. G. W., str. 82

Epilog

Při popisu 28. věroučných výroků CASD mi hodně členů (z ČR) sdělilo, že oni tomu takto nevěří, že to takto nedodržují, ani neuvádějí do praxe.

Zůstává stále tedy otázkou:

- pokud se víra nedědí, ale je to osobní intimní rozhodnutí jedince
- pokud platí ono *na každý den zkoumejte, zda-li je to tak*
- pokud jde o následování Krista a nejen pragmatického chodu zdánlivě fungujícího klubu
- pokud víra dělá člověka svobodným, bez vydírajícího prvku rodiny, příbuzných a ekonomických vazeb
- pokud pro člena vůbec není rozhodující a zajímavý nosný prvek 22.října 1844
- pokud člen nezná, nečte, neuznává neomylnost spisů E.G.White
- pokud roky nesouhlasí s učebními pomůckami sobotní školy
- pokud si o sobě člen nemyslí, že je jediný a pravý ostatek
- pokud nedodržuje sobotu v plné dogmatice tak, jak je v učení popsána, atd., atd.

... tak proč, když nesouhlasím a nepraktikuji z 28. článků třeba 15. - 20., být členem a zavazovat se k tomu? Proč obelhávat sebe i členy kolem mne?

Když vidím, že za velmi dlouhou etapu není sebemenší snaha v církvi s něčím pohnout a naopak se přitvrzuje, proč se na tom svoji účastí (i finančně) podílet? Po každé konferenci zaznívají slova: *Je třeba dalších 5 let počkat.* (1.)

Když forma vedení, periodik, duchovního schématu života sborů je řízena shora z GK z pozic, se kterými nesouhlasím?

Přestože si vedoucí činitelé CASD ČR na konferenci odhlasovali a slíbili, že budou chránit normální členy *před obtěžováním, neomaleností a bludy členů zastávajících kontroverzní postoje* (2.) a toto evidentně nedodržují, ba naopak hájí a omlouvají ještě tyto praktiky (3.), tak zůstává člen vydán napospas radikálnímu a fundamentalistickému hlavnímu proudu uprostřed sborů. Nikdo si nedovolí zastat se jej, ať už ze strachu kvůli pozici zaměstnance církve a případné ztrátě finančního zabezpečení (4.) nebo jen pro čistý pragmatický klid zametačů problémů pod koberec.

Je smutné, jak se za poslední roky vytvořilo prostředí, kde bojuje za zdravý rozum cca 3 - 5 členů v diskuzích, v nichž se pak ukáže, že jediný, kdo se nebojí, je nakonec člen katolické církve. Dopředu je znám výsledek každé diskuze - prostě nepřekročí stín již předem daný spisy E. G. W. Vždy se tam objeví „dozorci pravdy“, kteří v podobě svatých kyjů uvedou vše na správnou kolej. Náhle teologové CASD, ti, kteří znají původní text, historii, paradoxně mlčí. Ze zkušenosti let minulých už ví, že není dobré si to s „některými lidmi“ v církvi rozházet.

Opravdu jsou povinni členové namísto ztišení se, bohoslužby, setkání s živým slovem, lavírovat a balancovat uprostřed tohoto? Musí neustále hledat omluvy na do očí bijící nesmysly a tvářit se, že neexistují? Opravdu můžeme nazývat reformací ono klasické české zápecnictví?

Občas sice zazní protesty ve stylu Jára Cimrmana - v podobě jeho odvážné básně *Svou pravdu nebudeme skrývat* - ukrytou odvážně v násadě od krumpáče. Ale nic to nemění.

Na Titaniku se pouze přesouvají lůžka.

(1.) A to se jedná o tak banální věc, jako třeba uznání toho, že ženy mohou být obdarované Duchem svatým pro službu z kazatelny - nemluvě o dalších důležitějších aspektech.

(2.) Vize pro CASD v Československé unii pro rok 2014-2019
bod. 6

http://www.casd.cz/wp-content/uploads/2014/05/Vize_unie_2014_2019_final.pdf

(3.) **Výsledok hlasovania treba rešpektovať, ale netreba sa vzdať zápasu o zrovnoprávnenie postavenia žien v cirkvi adventistov a ich efektívnejšieho zapojenia do služby. Je to morálna výzva, ktorá je biblicky a historicky oprávnená a teologicky zdôvodniteľná. Vedeniu Generálnej konferencie prajem veľa múdrosti a Božie vedenie, pretože v súčasnej situácii bude treba úsilie o zachovanie jednoty cirkvi zdvojnásobiť.**
.....Niet najmenšieho dôvodu na duchovnú depresiu .

Otvorený diář předsedy CASD M. Pavlíka

(4.) Adventistická církevní administrativa sice ráda hovoří o jednotě, avšak ve skutečnosti pragmaticky připouští v samotném základu bezbřehý teologický pluralismus, což je extrémně potvrzeno tím, že mlčky nejen přihlíží k tomu, že jedna církev je tvořena ariány i křesťany, ale dokonce navazuje s ariány spojení. **Tím však žádnou skutečnou jednotu nebuduje, ale namísto prostoru pro dialog spíše vytváří podhoubí pro radikalizaci okrajových proudů.** Zodpovědností administrátorů církve však nemá být na prvním místě udržování instituce v chodu a vymýšlení nových misijních strategií, ale ve smyslu Kristových slov usilování o jednotu, jejíž základ musí být teologický a nikoliv manažersko-ekonomický.

B. Jetelina, ASD mezi modernou a postmodernou, str. 148.

Pozn.autora - Není tajemstvím, že nejvíce odvážná kázání mají už jen ti, kteří odešli z přímého zaměstnaneckého poměru církve nebo do důchodu.

Přesto, že mnozí „vědí“, toto je nejspíše „výhodnější“ - <http://slovník-cizích-slov.abz.cz/web.php/slovo/prebenda>